fotoclub

de rarekiek

1957 jubileumkroniek 2007

83

In 1967, tijdens het 10-jarig jubileum van "De Rarekiek", maakte ik kennis met de fotoclub en de fotografie. Dat er een donkere kamer was waar de leden gebruik van konden maken was een heel goede reden om lid te worden. De fotoclub was toen een kleine groep zeer gedreven fotografen. Druk bezig om de kwaliteit van hun fotografie te verbeteren. Vooral ook een hechte vriendengroep. In al die jaren is veel lief en ook wel leed gedeeld. In die tijd was het zeer actieve vrouwelijk bestuur, Marga Jessurun, Marina Blaauboer en Anneke van Woerden landelijk bekend en werden bekende fotografen omgepraat om de fotografie van de Rarekiekers op een hoger plan te brengen. Met succes. Van veel invloed zijn Chris en Rob Broere en Wim Noordhoek geweest.Vele jaren eindigde de club in de topgroep van de Fotobond en traden de leden naar buiten met presentaties en jureringen bij andere clubs. Marga en Anneke waren de eerste vrouwelijke leden van de BMK-gespreksgroep.

Van Anneke, die nu in Frankrijk woont, kreeg ik een jaargang van het blad "Camera" uit 1969. Prachtige, zeer moderne camera's: Olympus Pen F, Exakta, Voigtländer en de eerste Leicaflex. Nostalgie! Nog veel opvallender is de fotografie in die jaargang: Portretten, heel vrij gemaakt. Spontaan, sterke momenten. Veel gebruik van zwart-wit met grove korrel. Donkere beelden. Ik zag interieurfoto's van afbraakpanden. Komt wel erg bekend voor nietwaar. De foto's ogen eigenlijk heel modern. Is er veel veranderd in de manier waarop we fotograferen? In dit jubileumnummer staan ook een aantal oudere foto's. Je zou verwachten dat je dat heel goed zou zien. Niet dus! Het is me al veel eerder opgevallen dat er in de amateurfotografie nog vaak heel traditioneel wordt gefotografeerd. En dan niet de fotografie uit "Camera" maar eerder de manier van werken uit de vijftiger jaren. Zonsondergangen en lichtharpen in het bos. We kunnen nu gemakkelijker ingrijpen in het beeld.

Maar dat is ook niet nieuw. Ik zag ingekleurde beelden, sterk grafische foto's, dubbelbeelden, prachtige naaktfoto's in "high key" en indrukwekkende journalistieke platen. Er is een losheid van werken te zien en een soort natuurlijke imperfectie. Lopen we nu niet het risico alles digitaal glad te strijken? De korrel van de film is weg. Nostalgie? Zou kunnen. We poetsen gemakkelijk iedere oneffenheid weg. Op weg naar perfectie of juist saaiheid? Het is om goed te zien dat een aantal Rarekiekers de nieuwe mogelijkheden van beeldbewerking goed oppakken en met nieuwe eigen beelden komen. Het is lastig om een keuze te maken in de overvloed van mogelijkheden. Creativiteit was altijd al noodzakelijk om tot boeiende foto's te komen. Daarin is niets veranderd, integendeel. Het lijkt alsof het zien van de foto op het moment dat je op de knop drukt niet meer alleen bepalend is voor het resultaat. De latere bewerking wordt steeds belangrijker.

10 jaar geleden was ik er nog van overtuigd dat digitaal best aardig zou worden maar de "echte film" nooit zou kunnen vervangen, zeker niet het middenformaat. Hoe anders is het gegaan! Bijna alle Rarekiekers zijn nu digitaal. De kwaliteit neemt nog steeds toe en heeft de film al ruimschoots ingehaald. De prachtige vergroters staan bij het grof vuil. Vaak moet ik nog denken aan de woorden van Rob Broere, meer dan dertig jaar geleden: "er komt een tijd dat de camera piept als de compositie niet goed is!" En nog zo een: "de natte fotografie zal verdwijnen en plaats maken voor een volledig droog procédé!"
De Rarekiek profiteert mee van de toegenomen belangstelling voor fotografie, veel leden, veel foto's, goede resultaten en nog steeds die vriendenclub.

Theo Mastenbroek

Rarekiek kroniek 83

Uitgave van Fotoclub De Rarekiek, september 2007

Samengesteld door:
Gertjan de Zoete, Theo Mastenbroek en Ton van der Laan

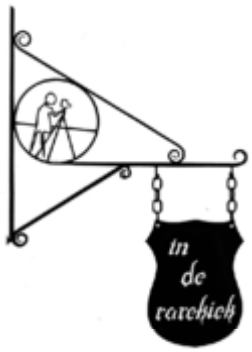
Drukwerk en inbinden verzorgd door
Drukkerij De Graaf
Langeweg 29
3245 KE Sommelsdijk
www.drukkerijdegraaf.nl

Inhoudsopgave

Inleiding	pag. 3
Inhoud, redactioneel en colofon	pag. 4
De Rarekiek anno 2032, 75 jaar	pag. 5
Fotoreportage jubileum april	pag. 6-11
Geschiedenis van De Rarekiek	pag. 12-17
Fotowerk	pag. 16-52
Activiteiten uit het verleden	pag. 53
Fluitje van een cent	pag. 54
Begin van de digitale tijd	pag. 55
50 jaar in foto's	pag. 56-59
Beeldbepalende leden	pag. 60-61
De joepzoeker	pag. 62
Terugblik en vooruitblik	pag. 63
Profiel van onze leden, ere- en buitenleden	pag. 64-65
Sluiter	pag. 66

Colofon

Voorzitter:
Theo Mastenbroek
Secretaris
Ton van der Laan
Penningmeester
Marc van Houwelingen
Bestuursleden
Wim Weeda
Annemarie Vermaat
Fons Kern
Martien van Rossen
Jos de Beer
Joep Luijckx

Redactie en publiciteit
Ton van der Laan, Theo Mastenbroek, Gertjan de Zoete
Email
info@rarekiek.nl
Internet
www.rarekiek.nl - Ton van der Laan (webmaster)
email: tonvanderlaan@hccnet.nl
Contributie
Leden € 65 per jaar, jeugdleden, studerenden en donateurs € 32,50 per jaar, te voldoen op rabobank. 3416.57.964, t.n.v. De Rarekiek te Middelharnis. Donateurs zijn geen "bondslid". Bondsleden ontvangen gratis "InBeeld", het tijdschrift van de Fotobond.
Fotobond
De Rarekiek is aangesloten bij de Fotobond onder nr. 1218
www.fotobond.nl - www.fotobondafdeling12.nl

50 jaar Rarekiek in woord en beeld

Een feestje bouwen kunnen ze wel bij De Rarekiek. Foto's uit het Rarekiek-archief van de jaren '60 en '70 maken dat heel duidelijk. Als je 50 jaar wordt mag je dat best vieren. Dat deed de club in het voorjaar met diverse tentoonstellingen en een heel geslaagd weekend in het Diekhuus, een paar maanden voor de échte verjaardag. Die is namelijk op 9 september. Reden om een paar activiteiten tot na de zomer te bewaren.
De Rarekiek Kroniek, die we al sinds 1980 maken, leek ons iets om in september eenmalig in een luxe jubileumjas te stoppen. Wat zet je daar dan in? Foto's vooral. Sinds een paar jaar kunnen we die in het clubblad goed afgedrukt krijgen.
Voor deze kroniek hebben we geput uit de de beelden die veel leden dit jaar t.b.v. het jubileum hebben aangeleverd, samen met wat beelden van oud-leden en beelden uit ons digitale en papieren archief.
Verder een stukje geschiedenis, maar niet te veel, want we moeten vooruitkijken. Het jubileum zelf. Henk de Jong maakte een prachtige Diekhuusreportage. De fotografen die niet meer in ons midden zijn. Creativiteit is de som van inspiratie en transpiratie. Joepzoeker en Fluitje van een cent geven dat treffend weer. Waarom fotograferen onze leden en hoe zouden ze dat over 25 jaar kunen doen?
Dat zijn zo ongeveer de ingrediënten waarmee de redactie vorm heeft willen geven aan Kroniek 83. Veel kijk- en leesplezier toegewenst.

De redactie

Sponsors

Dankzij diverse sponsors hebben we het jubileum kunnen vieren zoals we dat graag wilden doen, namelijk met veel tentoonstellingen en activiteiten voor zoveel mogelijk geïnteresseerde fotoliefhebbers. We noemen ze nogmaals: Stichting Paul van Hessenfonds, Gemeente Goedereede, Gemeente Dirksland, Gemeente Middelharnis, Rabobank Goeree-Overflakkee, Stichting Podium, Prins Bernhard Cultuurfonds en Lionsclub Goeree-Overflakkee.

De Rarekiek anno 2032 – 75 jaar Rarekiek

Lieve luisterende vrienden: Wie had vijfentwintig jaar geleden gedacht dat Fotoclub de Rarekiek uit het Nederlandse Overflakkee nog steeds zo'n levendige club zou zijn? Ondanks, of is het dankzij de opmars van 'homo electronico', zoals de hedendaagse mens wel getypeerd wordt. "We are still live and kicking!" Wat heeft de fotografie de afgelopen jaren een stormachtige ontwikkeling doorgemaakt! Wie had ooit kunnen denken dat de fotocamera zou verdwijnen en plaats zou maken voor HD-3D video?

We kunnen ons amper meer de pixel georiënteerde fotocamera's voor de geest halen. Wat was er toen een wedloop over de meeste pixels, ik geloof zelfs dat er nog camera's waren met minder dan twintig miljoen. En dan ook nog te bedenken dat we vroeger alleen maar 2D opnamen maakten! Alleen de echte oudjes binnen de club, wat heet oud tegenwoordig, nu de meesten van ons ruimschoots (en gezond) de honderd halen, weten zich nog van de vorige eeuw te herinneren hoe we films gebruikten in spiegelreflexcamera's en we elkaar fotoprints op papier lieten zien…..(was toentertijd ook best mooi hoor, we wisten niet beter) Ik geloof dat we toen in de club iets zeiden van "Zet je foto's maar op de bok".

Nee, er is veel veranderd en volgens mij ten goede. Ik weet nog van een jaar of tien geleden toen we voor het eerst kennis maakten met 3D (zonder brilletje!). Toen ook gelijk prachtig gepresenteerd op grootformaat lichtgevoelig membraan. Enkele van de leden beschikten ook gelijk al over de bijpassende transponder die hun beelden draadloos in volle glorie op het scherm konden tonen. En wat was het leuk om overal van onze vrienden uit de wereld real-time commentaar te krijgen (en leuk om hun stemmen weer eens te horen).

Ik dwaal bijna af in nostalgie. Moet ik niet doen, want het is nu ècht veel mooier en beter. Misten we vroeger – en dan bedoel ik echt vroeger, in de tijd van de spiegelreflex analoog/digitaal - nog wel eens het 'moment suprème', nu zit het beeld er altijd tussen. Sinds we massaal zijn overgestapt op 3D membraan video met minimaal 50 beelden per seconde en de software de beste beelden in de voorselectie toont, is het eigenlijk alleen maar gemakkelijker geworden. Ik weet nog goed dat we vroeger met fotograferen altijd op het licht letten, want dat had vergaande consequenties voor de foto. Nu is dat allemaal niet meer nodig. We maken het licht softwarematig. In die tijd moesten we wegens lichtgebrek ook stoppen met fotograferen als het donker werd, kun je het je voorstellen? Nu kunnen we vierentwintig uur per dag filmen met een volledig automatische witbalans en een gevoeligheid die je voorstellingsvermogen bijna te boven gaat, en dat in de allerhoogste kwaliteit.

Wat is het trouwens ook een heerlijkheid dat je gewoon met je vingers op het membraan je videobeeld aan kunt passen en dat het membraan vrijwel alle gesproken commando's verstaat en uit kan voeren. (Wat hebben we dan achteraf lang met een muis als bediening achter de PC gezeten, er was toen ook een soort ziekte die je kreeg als je veel met een muis achter je computer zat, heette dat niet RSI?).
Nou, ik ga er weer even mee stoppen. Fijn dat er zestien leden hebben meegeluisterd, ik ga mijn stream van onze reis naar Hokkaido nog even op het Central Dock uploaden en kom volgende week met een fraaie voorselectie terug. Inloggen hoor! Tot dan!

Gertjan

Dames en Heren, foto vrienden en vriendinnen, van Fotoclub "De Rarekiek"en gastheren van "HET DIEKHUUS "welkom bij deze feestelijke opening vanwege het 50 jarig bestaan van de Rarekiek.

De grote schilder Georges Breitner heeft rond 1900 prachtige foto's van Rotterdam gemaakt. Ik raak er nooit op uitgekeken.
Vooral omdat er niet alleen mensen op staan, maar ook straat- taferelen en gebouwen, prachtige natuur- gebieden die er allang niet meer zijn. Want die gebouwen zijn weg door de bombardementen tijdens de tweede wereld oorlog en de mensen zijn intussen overleden. Mooie natuurgebieden zijn opgeslokt door de groei van onze steden.Nederland is mooi, maar was veel mooier.
Als kind van acht jaar heb ik samen met mijn oudere broer het Bezuidenhout in Den Haag zien bombarderen tijdens de 2e wereld oorlog . Ik hoor nog de vliegtuigen en kan de bommen- regen vanuit mijn geheugen reproduceren, gevolg? nog meer dode mensen.
Toch zijn deze mensen, gebouwen, natuurgebieden er nog, alleen al om-

Gijs van Gent opent jubileumweekend

Grandioos Rarekiek fotofeest

Donderdagavond 19 april 2007 opende Gijs van Gent, bestuurslid van de Fotobond, de jubileumtentoonstelling van De Rarekiek in het Diekhuus in Middelharnis. De volgende dagen waren er vele presentaties en workshops. Op vijf pagina's een overzicht van het jubileum in foto's van Henk de Jong samen met de openingstoespraak van Gijs van Gent

Gijs van Gent overhandigt Cor Campfens het eerste exemplaat van het Rarekiek jubileum fotoboek

Links: Cor bekijkt het boek samen met mevr. Mastenbroek en Ma Campfens. Rechts: Anneke Zandstra was met haar partner uit Frankrijk overge-

Van boven naar beneden: de grote zaal van het Diekhuus zat vol tijdens de opening, Oud-voorzitter en erelid Caty Pater begroet oude bekenden (rechts vooraan: Marina Blaauboer) en het ogenproject van Theo Mastenbroek op de ramen van het Diekhuus

dat ze op de foto's uit die tijd voorkomen.
Je ziet dus onbekende mensen en gebieden die er niet meer zijn, die in de kringloop van de tijd zijn verdwenen.
Dus is de vraag, wie en wat je ziet ?
Zie je de werkelijkheid en dus het leven zelf ? Of zie je alleen maar een weergave van een afbeelding ?
Foto's roepen dat soort vragen veel meer op dan bijvoorbeeld films.
Foto's bewegen niet. En door hun bewegingloosheid dringen ze onvoorbiddelijk tot je door. Ze geven je alle tijd omdat ze datgene, wat ze afbeelden, op je laten inwerken.
De onbekende dode mensen die je ziet, hebben ooit gevoeld en gedacht met dezelfde intensiteit als wij nu.
Ze waren iemand. En de wereld die je op die foto's ziet ,was hun wereld.
Maar het is tegelijkertijd ook weer jouw wereld.
Want eigenlijk sta je zelf op die foto's, zoals je straks zult zijn:
Een roerloze afbeelding van wie je ooit was, van een bestaan dat tot stilstand is gekomen in de tijd.
Iemand kijkt over 50 jaar weer naar die foto's, zoals jij er nu naar kijkt
Hij ziet datgene wat jij ook hebt gezien en realiseert zich ook weer dat hij zichzelf ziet. Zo gaat dat maar door.
De tijd bestaat uit de spiegels van het toen en straks.
Met jou er tussenin.
Overigens, het maken van een foto is een hoogst bedrieglijke bezigheid; er moet vaak worden geposeerd .Als men poseert, is men vaak zichzelf niet, maar diegene die men graag zou willen zijn.
Vandaar dat men op de meeste foto's niet zozeer zichzelf ziet, maar iemand die zich zo goed mogelijk voordoet, geholpen door de fotograaf.
De fotograaf van 150 jaar geleden had het veel moeilijker dan wij in de 21e eeuw, denk even aan de platencamera. Voordat de sluiter werd

ingedrukt, werd er nagedacht over beeldopbouw en compositie. Hij/zij had immers maar de beschikking over een gering aantal zelf geprepareerde glasplaten?
Zien, waarnemen en nadenken en….de vraag is beantwoord.
Niets schijnt meer geëigend te zijn dan door de fotografie een absoluut natuurgetrouw tijdsbeeld van onze tijd weer te geven.
Wij vinden uit vervlogen dagen in bladen en boeken getekende en geschilderde beelden, maar de fotografie heeft ons nieuwe mogelijkheden, anders dan de schilderkunst, geschonken.
Fotografie kan de dingen in verblindende schoonheid ,maar ook in grauwe waarheid weergeven, kan echter ook ongehoord grenzeloos bedriegen.
De waarheid , fotografisch vastgelegd, moeten we kunnen verdragen, maar,bewaard voor het nageslacht, kan het zowel een gunstige als ongunstige uitwerking hebben.
Denk hierbij alleen maar aan hetgeen er de afgelopen 160 jaar is gebeurd.
Kennelijk hebben wij er nog steeds anno 2007 niets van geleerd. Als wij als gezonde normale mensen zo onbescheiden zijn de dingen te zien zoals ze zijn en niet hoe ze zouden moeten of kunnen zijn, (oorlogen, plunderingen, terroristische aanvallen) moeten wij vooral doorgaan met fotograferen.
Dan komt er misschien een dag dat wij van al die miljoenen beelden wél zullen leren!!!
De prachtige foto's op deze tentoonstelling, gemaakt door de leden van Fotoclub "De Rarekiek" hebben niets met oorlogen te maken, maar zijn een uiting van plezier en samenwerking en een schoolvoorbeeld van illustraties van een tijdsperiode,
Fotografie is het bewaren van herinneringen, foto's zijn stukjes tijd en ruimte en verhalen op filmvlak.
Soms nog wel, verhalen op filmvlak anno 2007 , en dat zal ongetwijfeld nog even zo blijven ……maar het

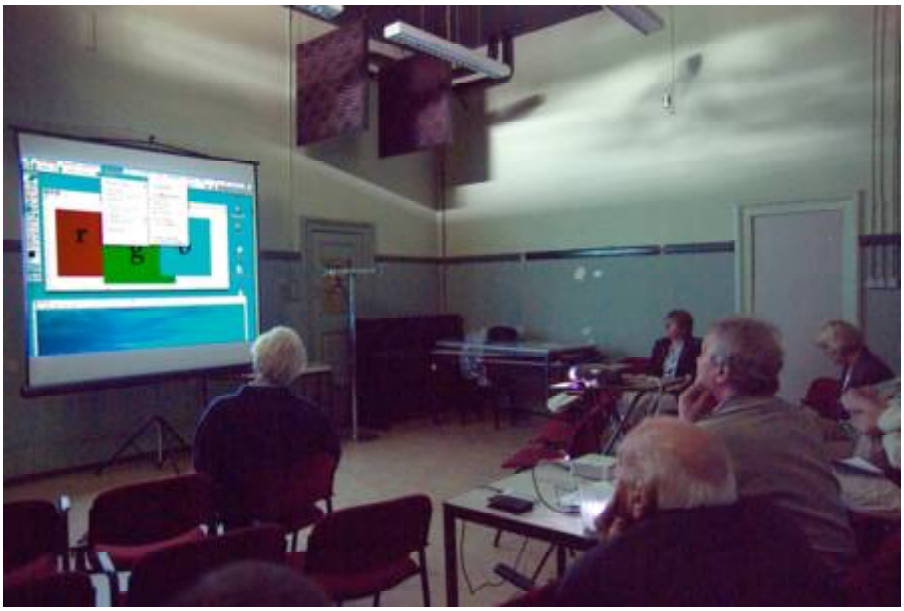

Er was veel belangstelling voor de collages met foto's van de oude meesters, die een plekje in de gang van het Diekhuus hadden gekregen (boven)

Dini van Gent had veel werk om zes projectoren goed uitgelijnd en gekoppeld te kijgen aan de audioapparatuur om haar diaporama's in de grote zaal te kunnen laten zien. (midden)

Voorzitter Theo Mastenbroek (midden) bedankt natuurfotograaf Eddy Marissen, die op vrijdagavond een prachtige diashow liet zien van natuur dicht bij huis en ver weg, name-

Docent fotografie James v.d. Borght had veel succes met zijn Photoshop workshops

Clublid Joep Luijckx besprak meegenomen fotowerk in de foyer

Op zondag kon Frans Rentink zijn werk laten zien op het plein voor het Diekhuus.

digitale beeld is razend snel in opkomst , we praten nu over kilo bites, mega bites en giga bites, flashcards en smartcards en wat dacht u van een digital wallet? Voor die fotografen onder ons, die met een digitale camera werken, al niets bijzonders meer!

Digitaal fotograferen, je camera op de p.c aansluiten, je beelden downloaden, om vervolgens op je beeldscherm de beelden die je net gemaakt hebt te bekijken!

Zijn er storende dingen? dan snel photoshop erbij gehaald en met het nodige gereedschap even een vlekje wegwerken.

Doen, deden, we dit ook niet in de donkere kamer? Doordrukken, tegenhouden , retoucheren en manipuleren?

Er is begrijpelijk bij sommigen van ons nog de nodige weerstand tegen het digitale beeld, want zegt men, dit heeft niets meer met fotografie te maken!

Dit is natuurlijk onzin, we praten immers over beeld? En hoe dat beeld tot stand komt doet er niet toe.

De weerstand zo'n 160 jaar geleden van de kunst- schilders tegen het opkomende medium fotografie loog er ook niet om.

Een fotograaf die het licht goed beheerst kan net zulke prachtige beelden scheppen als Ruysdaal en Rembrandt, of dat nu analoog of digitaal gebeurt.

Als het maar geen digitaal geknutsel wordt. Helaas menen veel liefhebbers onder ons dat zij met kunstgrepen een sterker beeld kunnen creëren, maar zo werkt het natuurlijk niet.

Als je niet op zijn minst de basis principes kent, zoals u hier kunt aanschouwen, van compositie en beeld- opbouw, kom je ook digitaal niet veel verder.

Beelden, op wat voor manier dan ook gemaakt, blijven herinneringen,

stukjes tijd en ruimte op filmvlak of smartcard.
Toen Theo Mastenbroek namens leden en bestuur mij vroeg of ik deze tentoonstelling wilde openen, heb ik volmondig ja gezegd , ik lijd n.l aan een milde vorm van het syndroom van Moeder Theresa (hetgeen betekent, dat ik heel moeilijk nee kan zeggen)
Maar hoe kan ik ook nee zeggen tegen de opening van zo'n prachtige expositie!!
Maar tot slot zou ik graag Cor Campfens willen vragen even naar voren te komen.
Hierbij, en geniet ervan lieve gasten, verklaar ik deze tentoonstelling voor geopend.

Gijs van Gent

Peter Muller en Gertjan de Zoete bestuderen een 6x7 dia voor de show

Ria Lokker (r) die op zaterdagavond een show gaf in gesprek met Willy Mijs

Theo Mastenbroek bedankt Dini en Gijs voor hun grote bijdrage aan het weekend. Links: Dirk v.d. Hoek legde de opening op video vast en Henk de Jong maakte de fotoreportage op deze vijf pagina's

Op deze pagina een impressie van de tentoonstellingen op enkele andere locaties.

Linksboven: Wijkcentrum Companen in Middelharnis

Rechtsboven: VVV in Ouddorp.

Linksmidden: Bezoekerscentrum De Grevelingen in Ouddorp

Rechtsmidden: Verpleeghuis De Samaritaan in Sommelsdijk.

Rechtsonder: de bibliotheek in Oude Tonge. Hier zijn de nieuwe tentoonstellingsborden, gemaakt door clublid Sander Boerman goed zichtbaar.

Vijftig jaar De Rarekiek 1957-1967

Fotoclub De Rarekiek bestaat 50 jaar. In 1957 werd de club in Sommelsdijk opgericht door enkele enthousiaste fotografen. In de loop der jaren groeide De Rarekiek uit tot een zeer actieve en een van de toonaangevende fotoclubs in Nederland. Door de jaren heen waren er veel successen voor de club en veel van haar individuele leden. Op vijf pagina's een historisch overzicht door Ton van der Laan, dat eerder in iets andere vorm in Eilanden-Nieuws verscheen.

Elf mensen kwamen op 9 september 1957 in Hotel Spee in Sommelsdijk bij elkaar om onder leiding van dokter Gestman een fotoclub op te richten. Hij opende de vergadering, heette iedereen welkom en benoemde zich tot voorzitter. De Foto Kring Kiekend Flakkee was daarmee opgericht. Technische ondersteuning kwam van fotohandel Zandstra, die een ruimte beschikbaar stelde om te kunnen gaan vergroten. Er werd besloten lid te worden van de Bond van Nederlandse Amateur Fotografen Verenigingen, BNAFV.

De groep hield zich bezig met zwart-wit fotografie. Er werden opdrachten gegeven voor fotografie van bepaalde onderwerpen, zoals "Korenmolen", "Mist", etc. Op 16 en 17 mei 1958 werd geëxposeerd in Ons Dorpshuis te Nieuwe Tonge. Een jaar later was er opnieuw een tentoonstelling, nu in het oude Diekhuus op het Boven Zandpad te Middelharnis waar de lokale kranten verslag van deden..

Het bestuur, maart 1959, de heren Aleman, Gestman en Campfens

Naast zwart-wit foto's begon ook het dia zijn intrede in de club te doen. Dit sloeg echter nog niet aan. In het najaar van 1960 werd er een aparte diaclub op het eiland opgericht. De fotokring verhuisde in die tijd naar Ring 130 in Middelharnis, een pand dat ondanks veel werk van eigen leden nooit echt geschikt werd als onderkomen van een fotoclub. Dit clubhuis wordt op 8 november 1960 geopend door de Commissaris van de Koningin in Zuid-Holland, de heer J. Klaaszes. In 1967 moest het wegens sloop weer verlaten worden.

De fotografische activiteiten liepen ondanks een eigen plek en een eigen donkere kamer terug. Het bestuur wilde de club zelfs opheffen. Enkele leden echter wilden een fusie met de diaclub, die wel succesvol was en dat laatste plan werd doorgezet. Op 1 juli 1963 werd er gefuseerd en de heer A. Kruider werd de nieuwe voorzitter van de Foto- en Diaclub Goeree-Overflakkee.

Half mei 1964 was er in de Week van de fotografie een tentoonstelling van de zwartwitwerkers en in Jeugdhaven aan het Kerkepad een diaprogramma met de thema's "De mens in zijn werk en vrije tijd" en "Flakkee in de barre winter van 1963". Ook werd er toestemming gegeven te fotograferen bij de bouw van de Haringvlietbrug (zie foto).

Met de bekende fotograaf Wim Noordhoek haalde De Rarekiek een uitstekende cursusleider in huis en ook Robert Broere begon vanaf 1964 lezingen en cursussen te geven. Jan Zandstra vulde dit aan met veel technische instructie. Zij tilden het niveau van de club naar een aanzienlijk hoger plan, zowel creatief als technisch De resultaten in de clubwedstrijden van de BNAFV werden steeds beter.

Begin 1967 werd het pand Ring 130 verlaten en werd tijdelijk uitgeweken naar de studio van Foto Zandstra. Op 1 april 1967 werd na opnieuw veel werk van een aantal leden het nieuwe clubhuis aan de Nieuwstraat in Middelharnis in gebruik genomen, dat de naam mee kreeg "In de Rarekiek", waarmee de club haar definitieve naam kreeg en een bloeiperiode begon.

Begin 1964 kreeg de fotoclub toestemming te fotograferen bij de bouw van de Haringvlietbrug. Deze foto van een van de werkers aan de brug is van Cor Campfens, vanaf het eerste uur lid van De Rarekiek

Vijftig jaar De Rarekiek 1967-1977

Voorzitter Hans Schrijen van de Fotobond opende op 1 april 1967 het clubhuis aan de Nieuwstraat in Middelharnis. Hij vond het een goede zaak dat het clubhuis een doka had. Moderne huizen hebben daar de ruimte niet voor en ook de kosten zijn voor veel mensen te hoog, zei hij. Het Anjerfonds droeg bij aan de kosten van de inrichting van het pand. Aad Campfens, een van de oprichters van de club, kreeg het erelidmaatschap aangeboden door voorzitter Marga Jessurun. Zij bleef die functie bekleden tot 1976. Het ledental groeide tot bijna 40.
Fotografisch beleefde de club zoals eerder gezegd een bloeitijd. De jaarlijkse foto- en diawedstrijd voor clubs binnen de fotobond leverde in deze periode negen maal een positie bij de eerste vijf clubs van Nederland op. In 1970 werden Marga Jessurun en Anneke van Woerden als eerste Rarekiekleden toegelaten tot de bmk-groep (Bondsmeesterklasse) van de Fotobond, in 1976 gevolgd door Theo Mastenbroek. Er kwamen gastfotografen uit heel Nederland en de club begon om het andere jaar studieweekends in motel Oostduin te organiseren samen met de Fotobond die goed bezocht werden. Begin 1971 exposeerde De Rarekiek in Galerie "De Welle" in Sommelsdijk.

In 1972 kwam het bericht dat er weer verhuisd moest worden wegens een saneringsplan in het gebied Nieuwstraat-Kerkepad. De gemeente bood een pand in de Kerkstraat in Sommelsdijk aan. De club stak de handen uit de mouwen, ontsmette de zaak en toverde een uit kamertjes en bedsteden bestaand interieur om tot een volwaardig onderkomen voor een fotoclub. Op 26 augustus 1972 opende burgemeester Joh. Van Es van Middelharnis het clubhuis en zei o.a. "Oude straatjes als het Kerkstraatje dienen functioneel te zijn en er dient een educatieve werking van uit te gaan".
Het groeiende aantal leden ging niet altijd samen met groeiende activiteit. De fotografie kwam na de verhuizing van te weinig actieve leden. Het bezoek aan de clubavonden viel tegen. Eind jaren '70 trok dit gelukkig definitief aan. Fotograaf Robert Broere bleef in deze periode als mentor nauw betrokken bij De Rarekiek. In september 1976 opende burgemeester H. Bos van Dirksland een tentoonstelling van de provinciale fotowedstrijd "Profex" in Serviceflat Vroonlande in Dirksland. Er werd nog steeds met zwart-wit en diamateriaal gefotografeerd. Pas vanaf 1980 kwam het zelf afdrukken van kleurfoto's in beeld.

Burgemeester Joh. van Es van Middelharnis opent op 26 augustus 1972 het clubhuis aan de Kerkstraat en feliciteert voorzitter Marga Jessurun hiermee

Vijftig jaar De Rarekiek 1977-1987

Begin 1977 nam Theo Mastenbroek het voorzitterschap over van Marga Jessurun en hij zou die functie twaalf jaar lang vervullen. Ondanks een programma met aantrekkelijke gastsprekers zakte het ledental naar 26, een bedenkelijke ontwikkeling. Marga Jessurun exposeerde in die tijd regelmatig, zoals in de galerie van de Fotobond in Den Haag, Kasteel Hoensbroek en de LTS te Middelharnis.
Het zelf afdrukken van kleurenfoto's begon langzaam maar zeker beschikbaar te komen voor de amateur. Fotograaf Wouter van der Klip liet dat zien op de club, eerst met foto's en later kwam hij de nieuwe Philips kleurvergroter demonstreren, niet in een donkere kamer maar met het apparaat in een lichtdichte kast midden in het clubhuis. De Rarekiek kon zo'n vergroter drie maanden lenen en de eerste zelfgedrukte kleurenfoto's werden gepresenteerd. Een fluitje van een cent, zo constateerde Peter van Sprang toen hij met de leenvergroter aan de gang ging. Zie verderop in deze Kroniek.
Een vierde clublid behaalde de bondsmeesterklasse titel bij de Fotobond: Henk Roelfsema. Hij leerde de club later de technische kneepjes van de zwartwitfotografie. Er werden werkgroepen in het leven geroepen om de fotografische activiteit te stimuleren Die hadden een positieve uitwerking en zetten meer leden aan tot fotografen. De groep "vlak en lijn" was geïnspireerd geraakt door wat andere leden aan foto's mee terugbrachten uit het moderne Parijs. In de jaren '80 maakten leden van de club diverse trips naar die stad om het nieuwe maar ook het oude Parijs te fotograferen.
De fotografie die bedreven werd in die periode kan in diverse categorieën worden onderverdeeld. Heel directe en ontroerende mensenfotografie zag men vooral van Marga Jessurun, Natuur, architectuur, muren, schuurtjes en meer abstracte beelden waren de onderwerpen waarvan leden van de club zich bedienden.

De Rarekiek zag niets in onderlinge competities maar toch werd er eind 1980 een wedstrijd ingesteld voor de verkiezing van de beste foto en dia van het afgelopen jaar. Schoenmaker Mel Dale uit Stad aan het Haringvliet, die in zijn vrije tijd beelden maakte, bleek bereid daar twee beeldjes van fotograferende mensen voor te maken, die als wisseltrofee werden ingezet. Robert Broere was de eerste jury en Joep Luijckx en Henk Peter waren de eerste winnaars. Daarna werd afwisselend door een fotograaf of beeldend kunstenaar (de laatste meestal van Goeree-Overflakkee) gejureerd en deze wedstrijd is een groot succes geworden en werd begin 2007 voor de 27-ste keer gehouden.
Het ledental begon aan het eind van deze periode weer op te lopen. Ook van buiten Goeree-Overflakkee nam de belangstelling om lid te worden toe. Het fotografenechtpaar Bob en Caty Pater uit Dordrecht werd een enorme aanwinst voor de club. Joep Luijckx opende naast zijn huis in april 1986 een galerie "Mandala Ei". Hierin exposeerden o.a. De Rarekiek en ook clublid Marga Jessurun. In dat jaar overleed Robert Broere, die voor De Rarekiek van onschatbare waarde is geweest. De club had een grote tentoonstelling in Het Diekhuus en exposeerde een jaar later met de AFV Rotterdam in de knusse galerie Het Oude Raadhuis in Spijkenisse.

Voor de braderie van 1981 vroeg de middenstandsvereniging van Middelharnis aan De Rarekiek om een tentoonstelling in te richten in de voormalige toonzaal van de Emgo aan het eind van het Zandpad. De Rarekiek exposeerde 150 foto's en kreeg duizenden bezoekers, een enorm succes.

Vijftig jaar De Rarekiek 1987-1997

In 1987 bestond De Rarekiek 30 jaar en ter gelegenheid daarvan werd een serie zwart-wit prentbriefkaarten uitgegeven voor de verkoop met foto's gemaakt door de leden van de club.
Bestuurlijk waren er bij De Rarekiek een paar belangrijke wijzigingen. Na 30 jaar stopte medeoprichter Aad Campfens met bestuurlijk werk voor de club en in 1990 stopte Theo Mastenbroek na 12 jaar voorzitter te zijn geweest. Ook hem werd het erelidmaatschap van de club toegekend. Caty Pater volgde hem op.
De contacten met andere clubs en fotografen werden geïntensiveerd. Zo kwam de club van Gijs en Dini van Gent uit Ede, die een belangrijke rol spelen bij ons 50-jarig bestaan, op bezoek om het 30-jarig jubileum te vieren. Ook het natuurfotografenechtpaar Ria en Kees Lokker uit Goedereede werden graag geziene gasten bij de club. Eind 1989 kwam de Koninklijke Lierse fotoclub (bij Antwerpen) op bezoek. Dit was het eerste internationale contact. Ook kwam Befoam uit Beilen op bezoek en brachten we in 1992 een tegenbezoek.
Veel Rarekiekers beoefenen andere creatieve activiteiten naast fotografie. In 1991 lieten Kees Hoogenboom, Aad Campfens, Caty en Bob Pater, Joep Luijckx, Betty Kooistra, Magda Carels en Theo Mastenbroek hoe ze met o.a. grafiek, pentekenen, zeefdrukken en schilderen inspiratie opdoen.
In 1992 werd in verband met het 35-jarig bestaan van de club de eerste grote fotomanifestatie georganiseerd met diverse tentoonstellingen in Middelharnis, waaronder het gemeentehuis, Diekhuus, VVV-kantoor, bibliotheek en diverse winkels. Hier kon de Flakkeese gemeenschap kennis nemen van de verschillende aspecten van de fotografie binnen De Rarekiek. Op 11 september opende Wim Broekman, hoofdredacteur van het maandblad Foto, in het gemeentehuis de tentoonstellingen.
De Fotobond vroeg aan De Rarekiek om een bijdrage te leveren aan het tweejaarlijkse internationale fotofestival in Naarden. Er werd gevraagd uitdrukking te geven aan het thema "tolerantie". De Rarekiek maakte hierop een bijna vier meter hoog object bekleed met foto's dat een opvallende plaats kreeg tijdens het festival.
In 1995 ontstond een contact met een 100 leden sterke Engelse fotoclub uit de omgeving van Blackpool, Lytham St. Annes Photographic Society. Het begon met uitwisselingen van fotocollecties en mondde later uit in bezoeken over een weer in het kader van het 40- en 50-jarig bestaan van resp. De Rarekiek en LSAPS.
In deze periode startte Theo Mastenbroek met zijn fotocursussen in het Diekhuus. Dit leverde De Rarekiek diverse nieuwe en enthousiaste leden op.
Het digitale tijdperk kwam met rasse schreden naderbij. Fotoclub Dongen in Noord-Brabant was daar al enige tijd mee bezig en in december 1996 mocht De Rarekiek er een kijkje nemen. Wat dat bezoek tot gevolg had is te lezen in de volgende pagina..

De Rarekiek verbeeldde op verzoek van de Fotobond het thema "tolerantie" in een groot object met foto's van mensen en gevolgen van menselijk handelen dat in 1995 een opvallende plek kreeg op het tweejaarlijkse fotofestival in Naarden.

Vijftig jaar De Rarekiek 1997-2007

Midden jaren '90 deden voorzichtig computer, fotoprinter en digitale camera hun intrede in de fotografie. De eerste digitale camera's konden een beeld produceren dat er redelijk uitzag op een computerscherm maar waar je nog geen fatsoenlijke afdruk van kon maken. De kwaliteit werd echter snel beter en als alternatief kon je negatieven en dia's via de fotohandel om laten zetten naar een digitaal bestand.

De eerste fotograaf binnen De Rarekiek die het digitale proces oppikte was Fons Kern. Hij had een grote printer aangeschaft en toverde er vanaf 1997 steeds mooiere beelden uit. Langzaam maar zeker volgde de rest van de club. Computer en printer begonnen de taak over te nemen van de donkere kamer. In 2007 is ook de digitale (spiegelreflex)camera gemeengoed geworden, kunnen de computers enorme beeldbestanden verwerken en hebben de printers inkten die tientallen jaren kleurvast blijven.

De meeste Rarekiekers hebben zich de digitale techniek eigen gemaakt. Er zijn nu veel meer mogelijkheden om met beelden te experimenteren en te manipuleren. Naast afdrukken tot zeer grote formaten worden beelden nu op cd of geheugenstick op de club aangeleverd en digitaal geprojecteerd als opvolger van de diaprojectie. Een aantal leden zendt regelmatig met succes beelden in naar internationale wedstrijden en dat kan steeds vaker ook digitaal via het Internet.

Terug naar 1997. In september werd uitgebreid het 40-jarig bestaan gevierd, weer met tentoonstellingen op een tiental locaties in de gemeente Middelharnis, waaronder gemeentehuis en Diekhuus. Voorzitter Frank Boots van de Fotobond opende in het gemeentehuis van Middelharnis in september van dat jaar de festiviteiten. Ook werd er een fotoboekje uitgegeven met fotowerk van de leden.

In 1998 was er een bestuurswisseling. Na acht jaar gaf Caty Pater de voorzittershamer door aan Ton van der Laan. Ton, sinds 1981 in het bestuur, was voorzitter tot 2003, waarna hij werd opgevolgd door Annemarie Vermaat en later Wim Weeda. Caty en Ton werden tot erelid benoemd. Het ledental schommelde in deze periode tussen de 45 en de 50 en vooral door de stormachtige ontwikkeling van de digitale fotografie nam de activiteit steeds meer toe. Eind jaren '90 maakte de club een paar moeilijke jaren door maar hervond zich gelukkig.

Als een van de eerste clubs in de regio had men een eigen website. In 2001 ontstond het idee voor een uitwisseling van digitale beelden met buitenlandse clubs. De response op de uitnodiging van De Rarekiek was uitstekend. Clubs uit Ottawa (Canada), Durban (Zuid-Afrika), Kuala Lumpur (Maleisië), Spanje, Engeland en later Polen en Argentinië deden mee.

In 2003 nam De Rarekiek het fotografische deel op zich in het project "Getekend", georganiseerd door de Stichting Podium Goeree-Overflakkee, naar aanleiding van de 50-jarige herdenking van de Watersnoodramp in 1953. Ook aan de Goereese Kunstdagen werd bijgedragen en op de landelijke Monumentendag in september werd ook het clubhuis, Kerkstraat 7, jaarlijks opengesteld.

Helaas moest in deze periode afscheid genomen worden van mensen die door hun fotografie, bestuurskwaliteiten en bouwkundige inspanningen een grote bijdrage aan de club hebben geleverd. Naast medeoprichter Aad Campfens waren dit Marga Jessurun, Bob Pater en Jan Zandstra die in deze periode overleden zijn.

Ton van der Laan

In 1998 ging De Rarekiek op bezoek bij de hartelijke en gastvrije Engelse Lytham St. Annes Photographic Society in verband met hun 50-jarig jubileum. Men probeerde ons in onze eigen taal te begroeten.

De foto’s - zwart-wit

Vlak en lijn was het onderwerp voor een van de werkgroepen die Aad Campfens in 1980 leidde om een wat vastgelopen club weer in beweging te krijgen.

Hij kreeg navolgers in in de jaren ‘80 werd er veel architectuur en lijnenspel gefotografeerd, zeker in de periode dat Rarekiekers regelmatig het moderne Parijs bezochten.

foto’s Aad Campfens

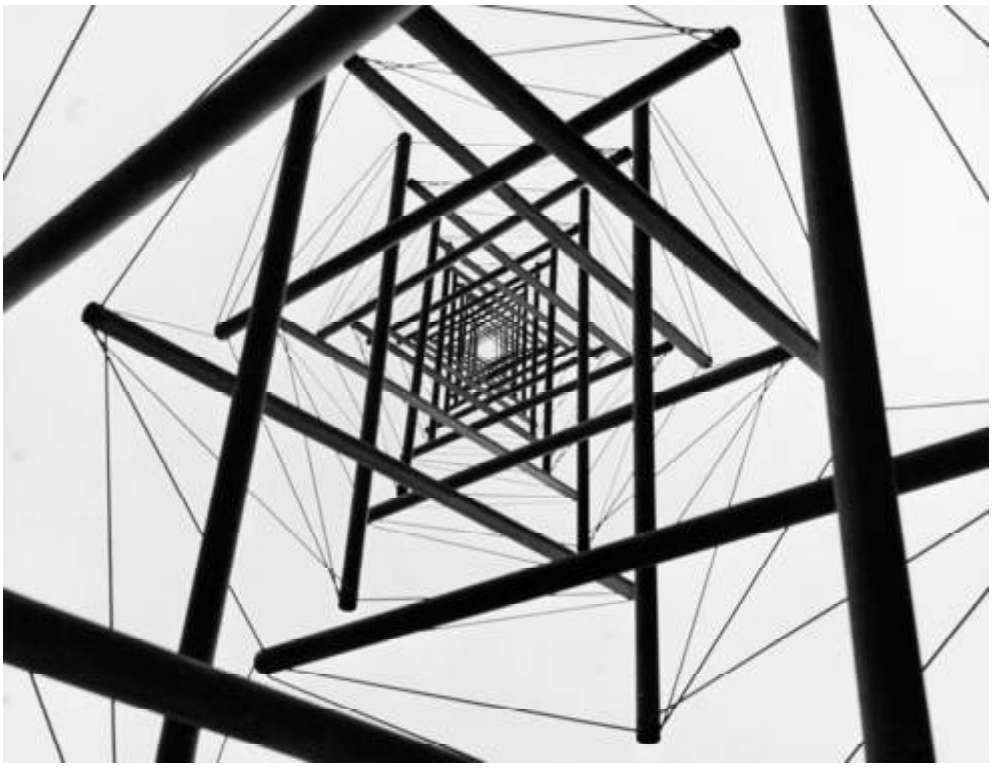
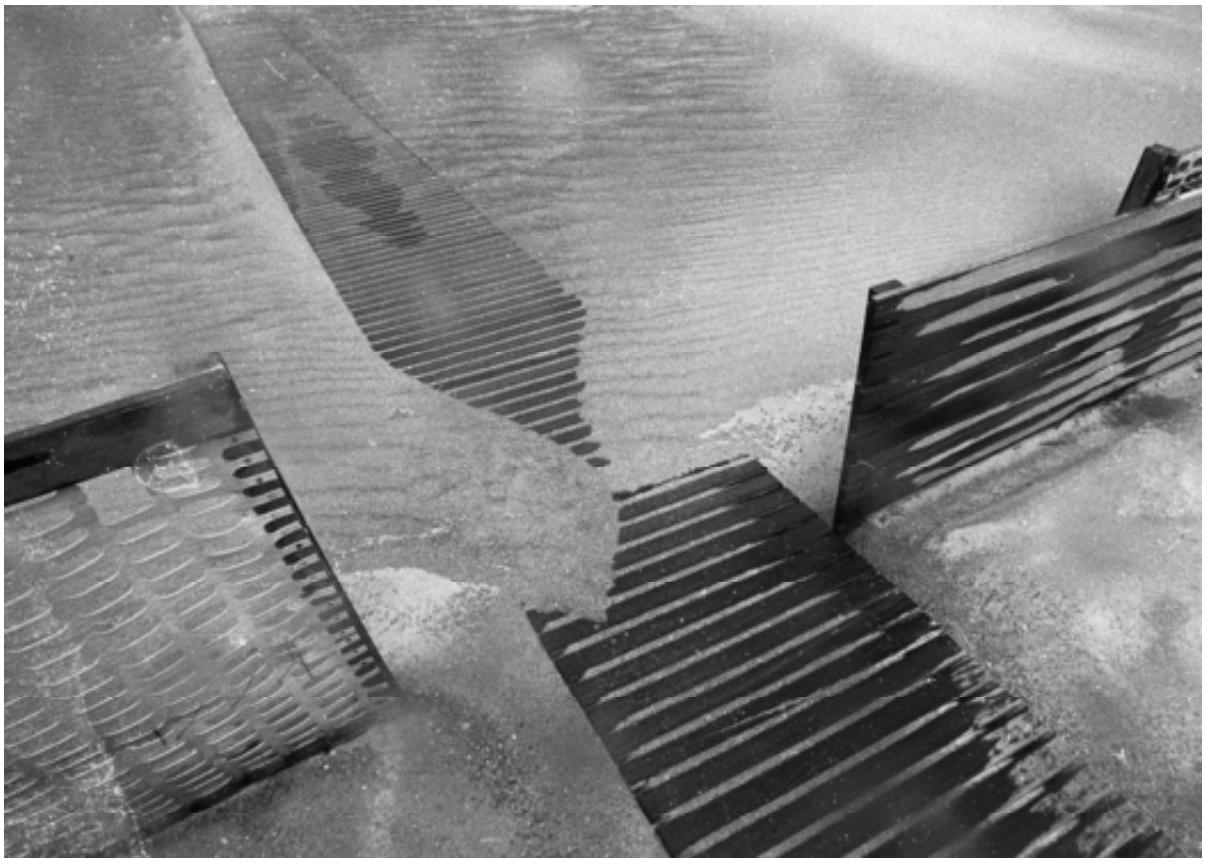

foto boven: Fons Kern, foto onder: Ton van der Laan

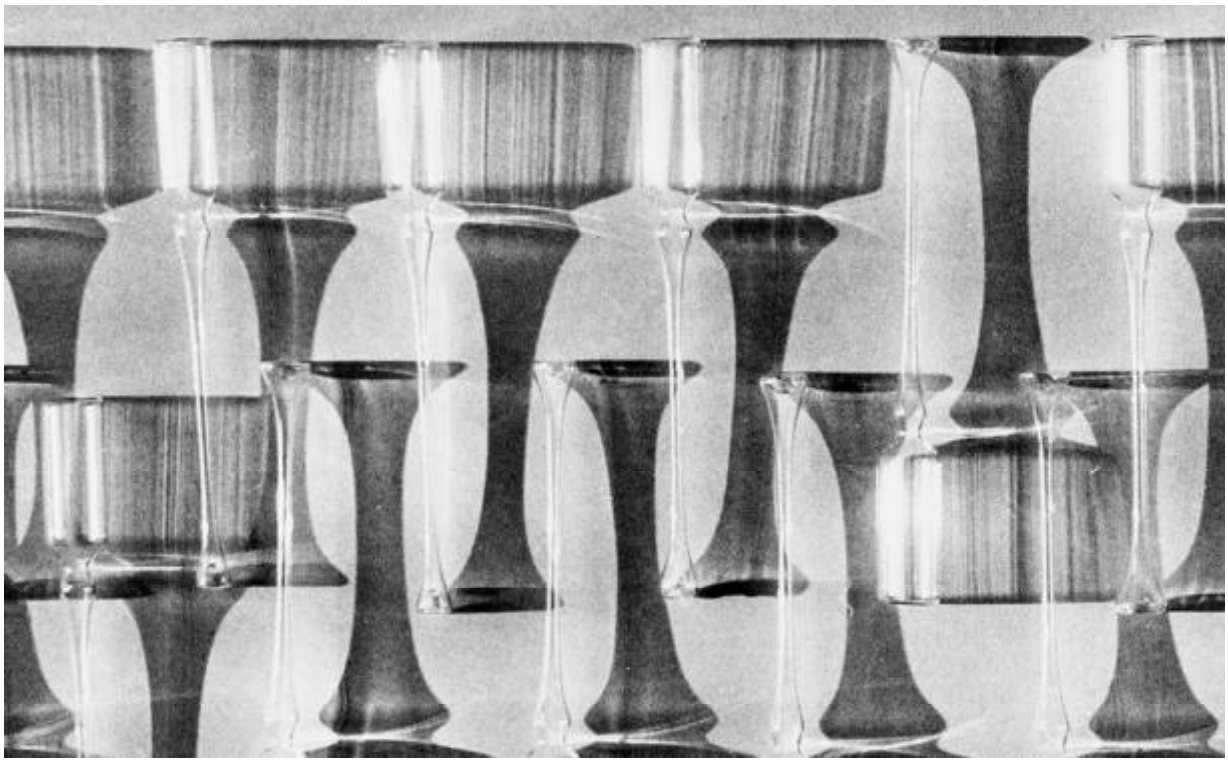

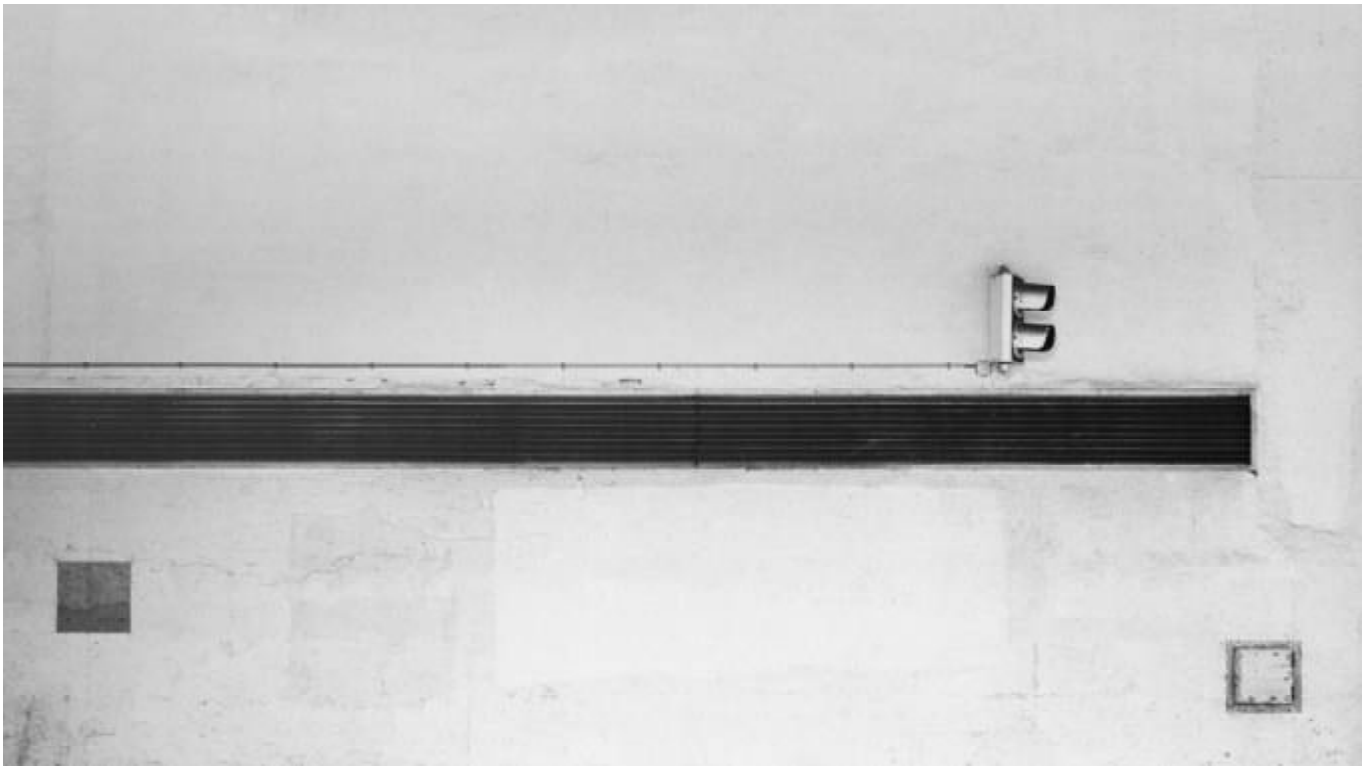
Foto boven: Kees Hoogenboom. Foto onder: Marina Blaauboer

foto linksboven: Henk Peter, rechtsboven: Caty Pater, onder: Theo Mastenbroek

De foto’s - kleur

In de beginjaren van de club werd er in kleur uitsluitend op diamateriaal gefilmd. Jan Zandstra deed dat graag (foto boven). Marga Jessurun (foto’s onder) was behalve met zwartwit portretten ook actief in kleur, waarin zij de natuur, al dan niet in de stad, vastlegde.

Vier benaderingen van landschap:
linksboven: Sander Boerman, sinds begin dit jaar lid van De Rarekiek, met een mooie sfeer
linksonder: Cor Lokker trotseerde de wind met dit beeld van het strand van de Kwaaie Hoek
rechtsboven: Enorme droogte en hitte verbeeld door Riet Elen-Doorduyn
rechtsonder: Ook ver van Nederland en droog: Linda van der Kwast

IJs op IJsland blijft de natuurfotografen, ook in De Rarekiek, fascineren.
Gertjan de Zoete (foto boven) en Jan Elen (foto onder) geven in deze foto's hun visie hierop. Ook Joep Luijckx en Riet Elen-Doorduyn zijn de laatste jaren een of meer keren op IJsland geweest.
Inspiratie zal zeker ook zijn opgedaan uit de prachtige dia's die Ria en Kees Lokker van IJsland op onze club lieten zien

.....een groot contrast met de warme kleuren gebruikt in het experimentele en daaronder bijna abstracte beeld op de rechterpagina

Rechterpagina:
Boven: Wim Weeda
Onder: Jan Elen

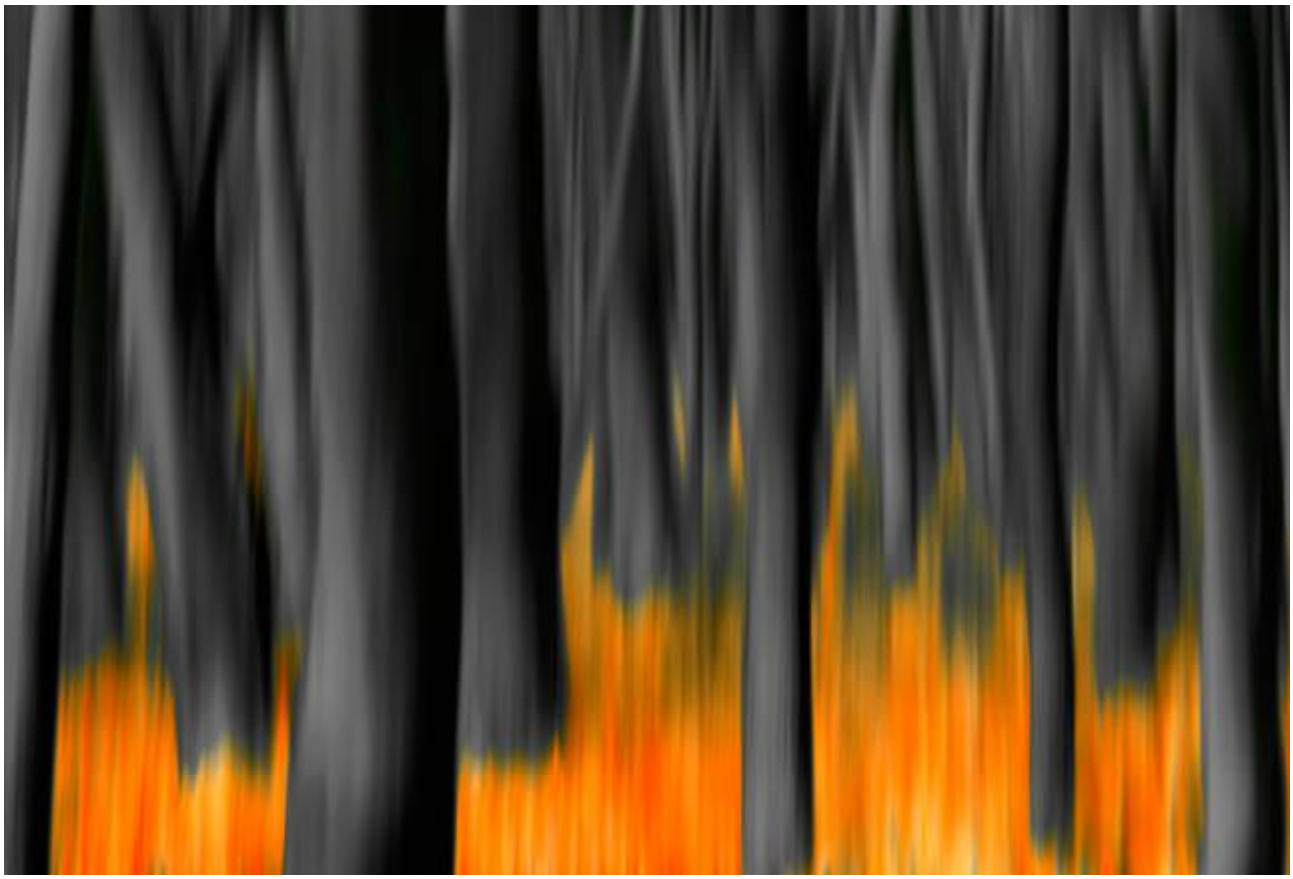

foto boven: Gertjan de Zoete, foto onder: Theo Mastenbroek

Variaties op een thema. Bloemen zijn bij sommige Rarekiekers een geliefd onderwerp. Willy Mijs verbeeldde wind en tulpen (foto boven) en Marc van Houwelingen zoomde in op de details van knikkend nagelkruid (foto's onder)

Noordse sterns, foto boven: Gertjan de Zoete. Koekoek, foto onder: Henk Zweers

De slikken bij Melissant in de nazomer. Foto boven: Sue Goldberg

Een watervalletje. Foto rechts: Willy Mijs

Er zijn eindeloos veel manieren om de natuur fotografisch te benaderen.
Sommigen zoeken het in het detail, anderen zijn meer geboeid door vorm en ritme. Soms zijn het de kleuren die het hem doen en ook het licht speelt een hoofdrol.
Het gaat van heel reëel tot heel abstract.

Linksboven: Liesbeth van Vliet
Linksmidden: Leen Stolk
Linksonder: Henk de Jong
Onder: Henk de Jong, daaronder Emma Mijs
Rechtsboven: Henk Zweers
Rechtsonder: Liesbeth van Vliet

Foto boven: Marga Jessurun. Foto onder: Henk de Jong

Foto boven: Leen Stolk
Foto onder: Anneke Zandstra

Foto boven: Martien van Rossen
Foto onder: Theo Mastenbroek

Spelen met ruimte, spelen met kleur, de kunst van het weglaten om spanning in het beeld te creëren.
Caty (boven) en Bob (onder) Pater wisten daarmee heel intrigerende foto's te maken.

Rechterpagina
Andere benaderingen van ruimte door Kees Hoogenboom (inksboven, Jan Keuvelaar (rechtsboven) en de dynamiek van Berlijn, Martien van Rossen (rechtsonder)

OLLEDIGE
ERGUNNING

De overgang van land naar water levert vaak boeiende beelden op.

Linksboven: Jan Keuvelaar

Linksonder: Jan Mastenbroek

Rechtsboven: Cor Campfens

Rechtsonder: Cor Lokker

Werd architectuur binnen de club in de jaren '80 vooral in zwart-wit gefotografeerd, later werd dit steeds meer in kleur gedaan, vaak met accenten op de details.

Linksboven: Jan Keuvelaar
Rechtsboven: Jan Voogd
Midden: Jan Voogd
Linksonder: Wim Weeda
Rechtsonder: Martien van Rossen

Rechterpagina:

Boven: Angélique van der Loo
Onder: Peter van Sprang

Foto linksboven: Peter van Sprang, rechtsboven: Jan Voogd, onder: Riet Elen-Doorduyn

Kleurrijke werelden, soms letterlijk, soms figuurlijk
Foto boven: Corrie Venant
Foto onder: Emma Mijs

Foto's: Wilma Schrier

Foto boven: Annemarie Vermaat. Foto onder: Corrie Venant

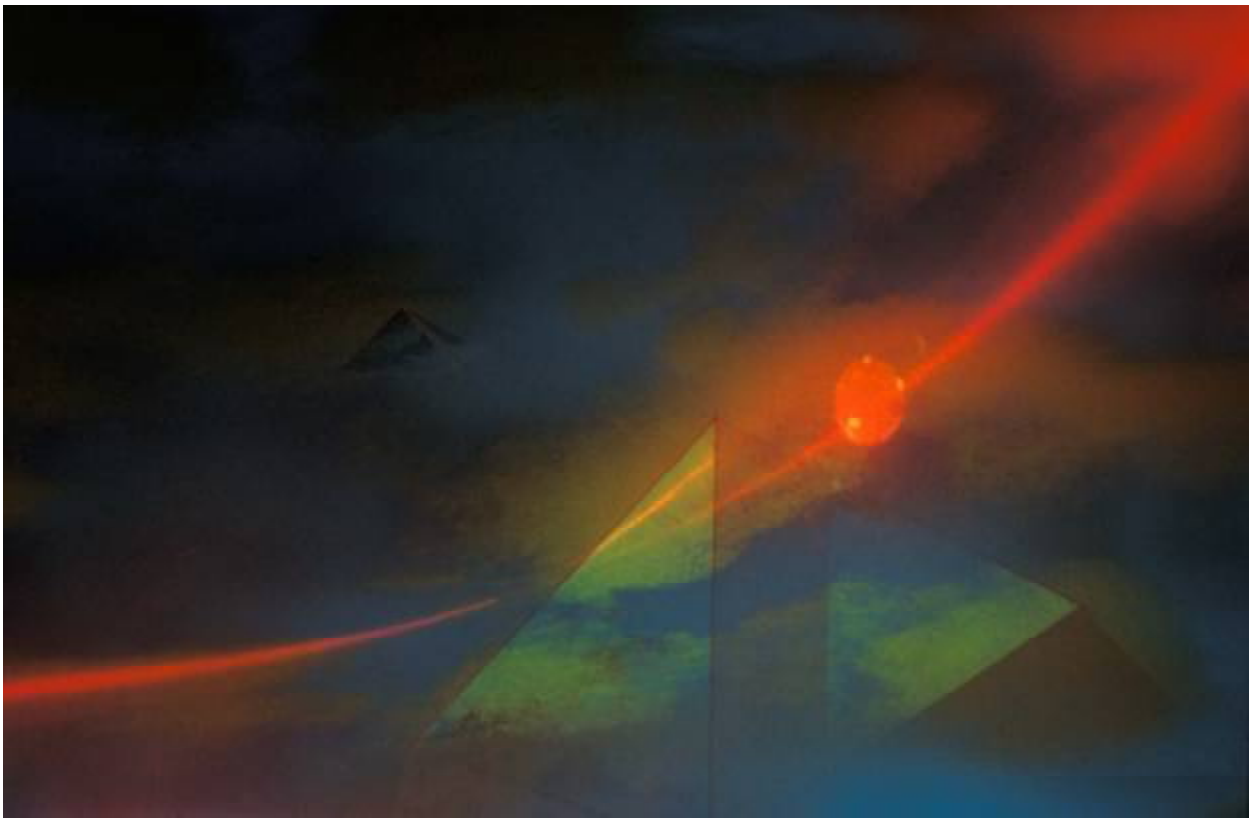
Foto boven: Peter Kouijzer. Foto onder: Annemarie Vermaat

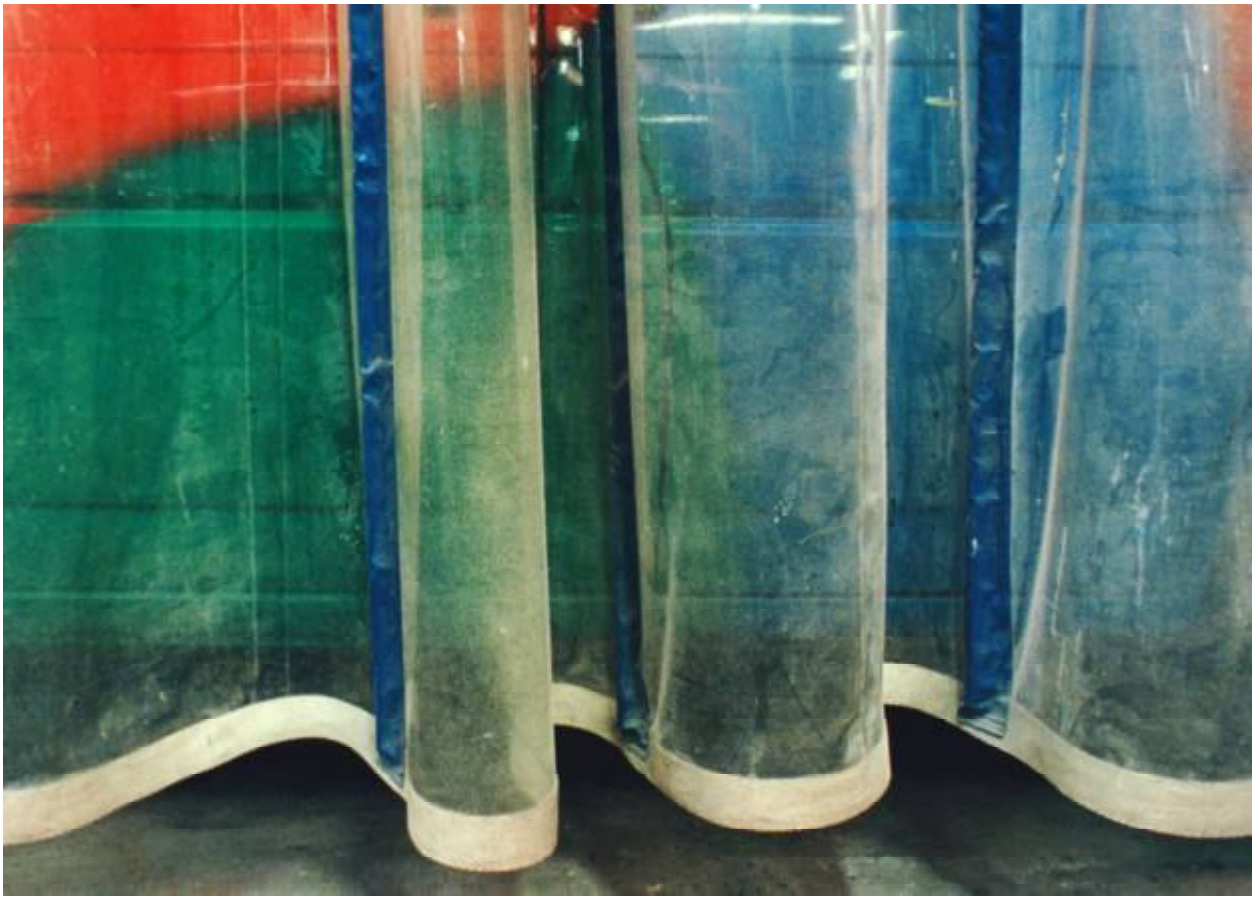

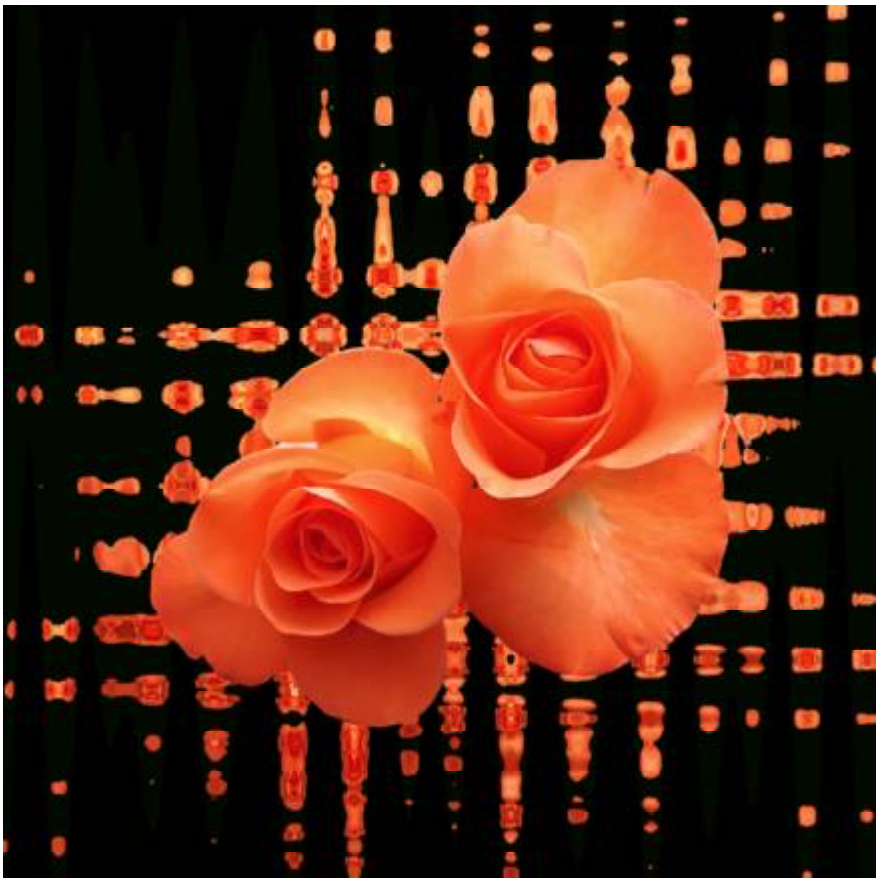
Foto boven: Anneke Zandstra. Foto onder: Fons Kern

Linkerpagina:

Foto boven: Joep Luijckx
Foto onder: Jan Voogd

Rechterpagina:

Foto boven: Joep Luijckx
Foto onder: Angélique van der Loo

Linkerpagina:

Foto boven:
Jaap Peeman

Foto onder:
Danielle Klaverdijk

Rechterpagina:

Foto boven:
Ton van der Laan

Foto onder:
Fons Kern

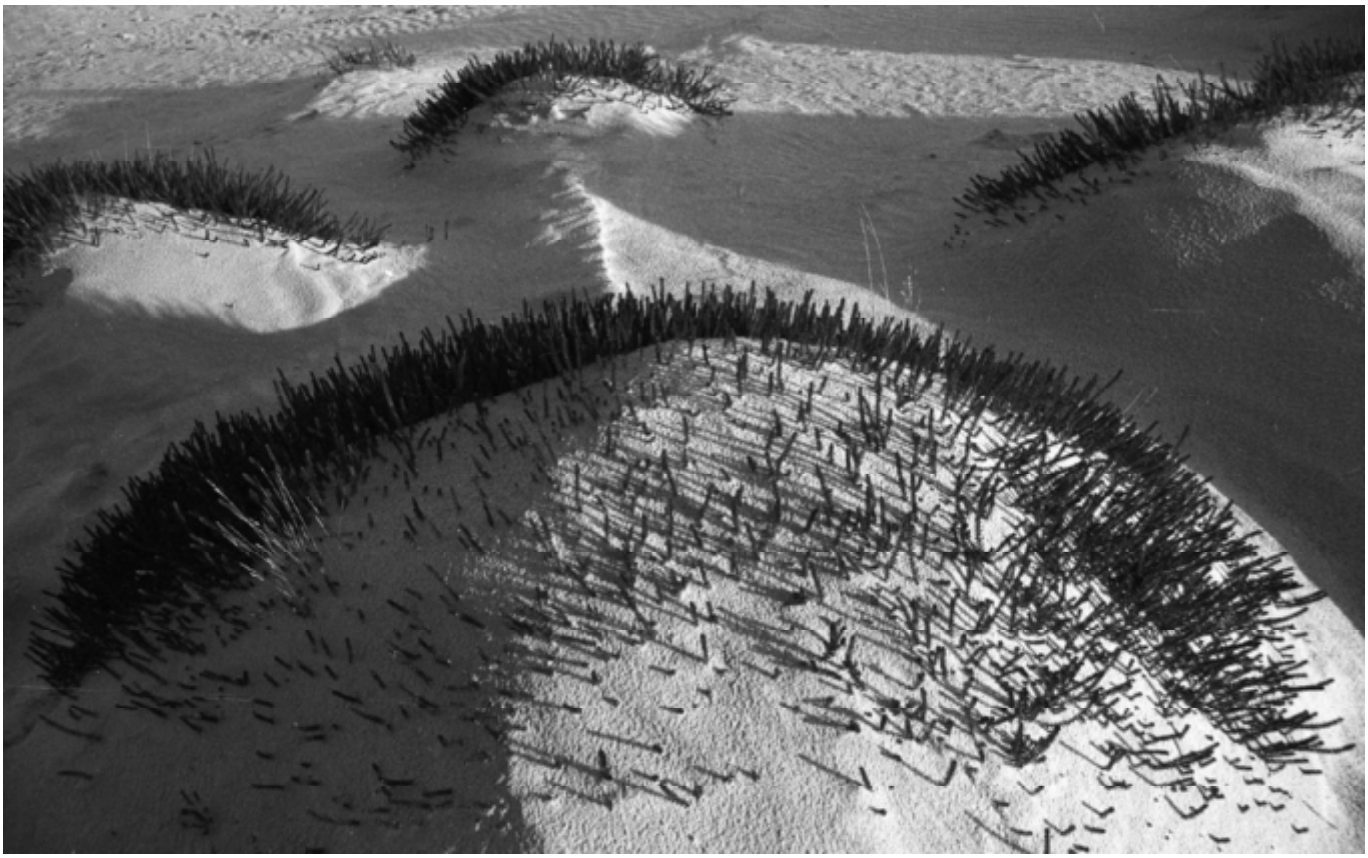

Foto boven: Linda van der Kwast. Foto onder: Sue Goldberg

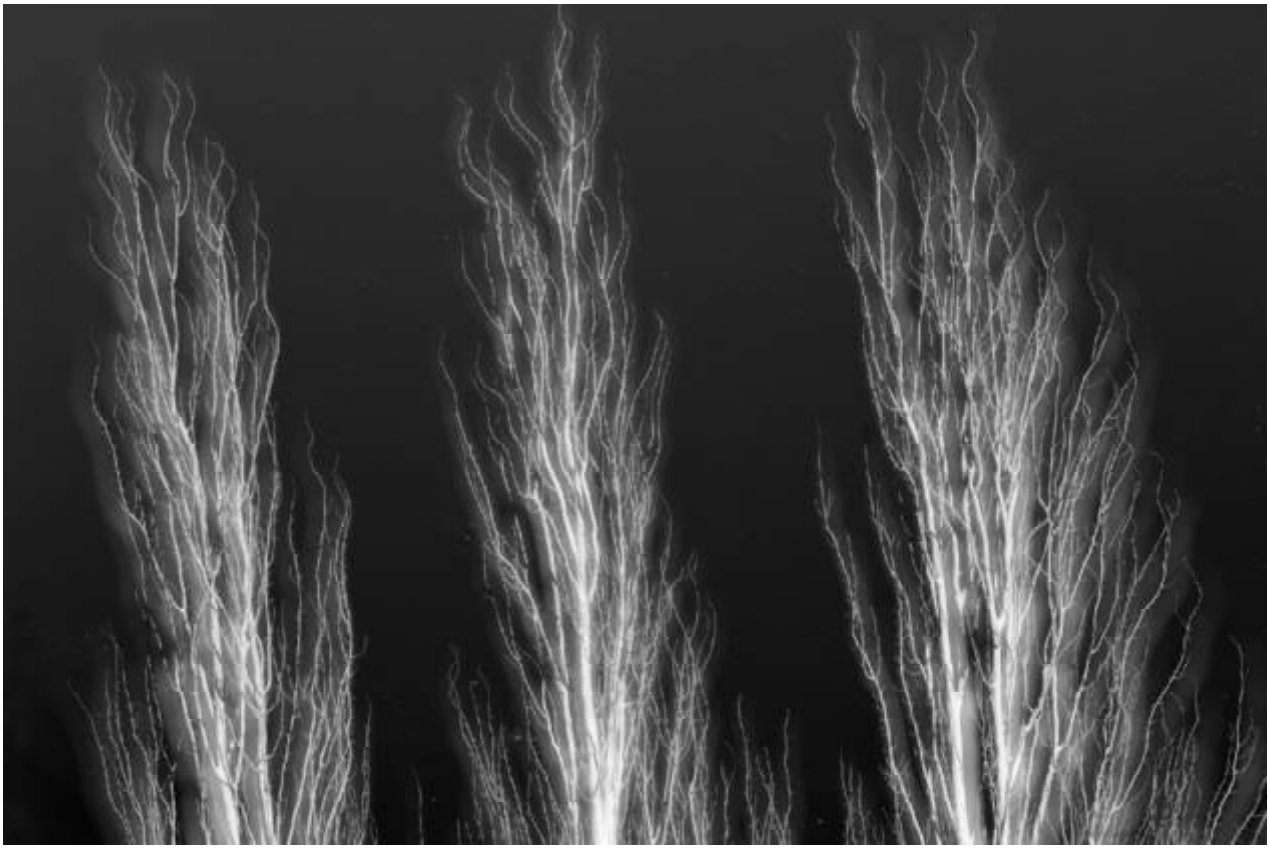

Foto linksboven: Krijn van Putten
Foto rechtsboven: Marga Jessurun
Foto onder: Annemarie Vermaat

Bomen van Emma Mijs (boven) en Gertjan de Zoete (onder)

Studieweekenden en puzzelritten

De beeldjesavond is al 27 jaar op het programma en de barbecue in juni is ook niet weg te denken. Sommige activiteiten hebben hun tijd gehad maar waren belangrijk voor de ontwikkeling en ontspanning. De studieweekenden en puzzelritten begonnen in 1968 resp. 1967 en eindigden in de jaren '80

De Rarekiek had rond 1968 prima contacten binnen de Fotobond en rayon Zuid-Holland. Dit leidde tot het eerste studieweekend, georganiseerd door club en rayon in het voormalige Motel Oostduin in de duinen tussen Ouddorp en Goedereede, geleid door de familie Coppée.
In de loop van zaterdagochtend kwam men aan, 's middags werd er gefotografeerd en na borrel en diner werden meegebrachte foto's besproken of lieten de sprekers hun werk zien. Op zondag na het ontbijt werd er vaak weer gefotografeerd of werk besproken en na de lunch eindigde het weekend.
Op 30 en 31 maart kwamen 57 deelnemers die 15 gulden neertelden voor de overnachting, drie maaltijden, fotobesprekingen en een excursie in de duinen. Een goeie "deal" dus. Het maandblad Foto deed er in mei 1986 uitgebreid verslag van.
In 1972 was het tweede weekend met Robert Broere en Jan Coppens als inleiders, waarna in 1974 Rob Broere het weekend alleen droeg omdat de andere spreker niet kwam opdagen. In 1976 werd Rob geassisteerd door de Haagse fotograaf Frederick Linck. Wim Noordhoek verzorgde de editie van 1978. In 1980 werd het motel gebruikt voor de opvang van Vietnamese bootvluchtelingen. Twee jaar later konden we weer terecht. Fotograaf / graficus Henk Meyer en Guill. Banser zorgen voor een prachtig fotoweekend voor helaas maar 30 belangstellenden. In 1984 hadden we het laatste weekend met fotojournalist Peter Martens en drie

Bij de foto: de sociaal zeer betrokken fotojournalist Peter Martens laat in 1984 zijn werk zien op het laatste studieweekend in motel Oostduin

Limburgse fotografen. Hoewel het een geweldig weekend was voor maar 65 gulden kwamen er te weinig mensen op af om er mee door te gaan. Inmiddels is het motel in andere handen overgegaan.

In 1967 had De Rarekiek twee vrouwen in het dagelijks bestuur: Marga Jessurun en Marina Blaauboer. Het jaar daarna kwam Anneke Zandstra daarbij. Het was een doortastend bestuur. Voor de opening van het seizoen '67-'68 organiseerden ze een autopuzzelrit. Via allerlei instructies en foto-opdrachten moest een route gereden worden. Feyenoordvoorzitter Guus Couwenberg, in die tijd lid, won de eerste puzzelrit. In de volgende jaren kreeg men een aantal fototjes mee die geplaatst moesten worden tussen de instructies en moesten d.m.v. vragen letters gevonden waarvan men aan het eind een woord moest maken. Het ging er niet om als eerste binnen te zijn, maar om de foto's en het woord te vinden en het juiste aantal kilometers te rijden.
In 1973 wordt de rit georganiseerd door Peter van Sprang en Ton van der Laan en de route gaat naar West-Brabant. Als Peter en Ton op de dam naar het Hellegatsplein niemand zien opdagen, komen ze erachter dat door een foutje in de instructies de auto's in theorie rond de kerk van Oude Tonge moeten blijven rijden. In 1981 wordt de laatste georganiseerd door Jaap Bijsterbosch en Leo Sarelse. Het is tijd voor iets anders.

Puzzelritters in 1967 bestuderen de opdrachten.

Een fluitje van een cent

Voor degenen die moeite hebben met de overgang naar digitaal hieronder de eerste ervaringen van Peter van Sprang met zelf afdrukken van dia's, afkomstig uit Kroniek 2, (1980). Het kan dus erger.....

Jullie weten ondertussen wel hoe je een kleurvergroting moet maken. Maar voor de duidelijkheid zal ik het proces nog even kort vermelden.

Je legt een velletje papier onder het vergrotingsapparaat, bepaalt nauwkeurig de scherpte, van te voren heb je met een proefstrook de juiste tijd en goede filtering bepaald, in het straaldonker druk je op het knopje, vervolgens stop je je papier nog steeds in het volledige donker in de drum, je ontsteekt het licht en je gaat volgens 't schema van Kodak 30 sec. voorweken, 3 min. ontwikkelaar A, 30 sec. spoelen, 2 min. spoelen, 3 min. ontwikkelaar B, 2 min. spoelen, 3 min. bleek fixeren en tenslotte 3 minuten spoelen.

Met kloppend hart maak je de drum open na 18 minuten zwoegen want dat is het en wat komt er uit? althans na droegen met een föhn. Precies, een perfecte vergroting!! Een fluitje van een cent!!!

Twee avonden zijn we (Jaap Peeman en ondergetekende) daar zo mee bezig geweest met ongeveer het bovenvermelde resultaat.... fluitje van een cent dus, behalve dan dat je pas om een uur 's nachts thuis komt, doodmoe maar zeer enthousiast.

Dat had Theo gezien en gemerkt en die zegt tegen me 'Ik heb wat papier van W.J. v.d. K. cadeau gekregen, misschien is het niet helemaal goed: oud en open geweest, maar je mag het hebben, probeer 't maar.'

Enthousiast als ik was wilde ik best eens een 30/40 gaan proberen. Donderdagmiddag begon ik om 13.00 uur met proefstroken belichten, 6 stuks op 20/25 velletjes uit dat pak. Daar sta je dan anderhalf à twee uur op te zwoegen; 6 dia's: juiste vergroting uitlijnen, tijd inschatten, tijdtrap maken, papier vakkundig in het donker opbergen, volgende dia, idem papier in donker weer goed neerleggen, volgende strook belichten, enz, enz.

Afijn, na twee uur komt m'n proefvel uit de drum en wat staat er op? Juist, 6 goed belichte scherpe proefdrukken. Conclusie: methode goed, tijd goed, filtering nog bepalen en ... papier dus toch goed. Fluitje van een cent dus.

Het is ondertussen 16.00 uur. Effe diep ademhalen en dan de eerste 30x40 in kleur van m'n leven. Proces weer in werking. Je concentreren, geen fouten maken met belichten, dan in de drum, en na 45 a 60 minuten drum open en wat staat erop.... juist, niets, op een paar vlekken na!

De rommel provisorisch opgeruimd, snel naar Oude Tonge, eten schoonmaken, eten koken, tafel dekken, tafel afruimen (hoort bij mijn dagelijkse taak) terug naar de club: 19.00 uur.

Tweede dia op 30x40, bekende proces, secuur werken, overal aan denken, scherpstellen, tijd instellen, filtering ingevoerd, niet te vergeten diafragma ingesteld, niet te vergeten in het straaldonker je 30/40 precies op de juiste plaats leggen, alles goed, druk op 't knoppie - drummetje in - 18 minuten Kodak volgen - drummetje open - 30/40 eruit..... Perfect, alleen jammer, dit papiertje was bijna goed; grote vlekken boven en rechts op de foto. Wat nu te doen... doorgaan heeft risico van het papier, maar eerste papier was helemaal fout, tweede papier bijna goed. Dus wie weet derde papiertje?! Of ik moet overstappen op nog beschikbaar 20/25 papier, maar daar heb ik nog maar twee proefstroken van.

Ik ga op 30/40. Na weer een uur weer een perfecte druk, maar toch weer vlekken, alhoewel minder. Dus wat doe ik? Laatste beschikbare 30/40, misschien een opklimmende reeks.. kwestie van geluk... Dus na weer een uur? Helaas teleurstellend resultaat! Papier weer vol vlekken. Pech! Verkeerd gegokt! Dag verknoeid!

't Is ondertussen 22.00 uur. Ik ben moe en teleurgesteld. Verdorie, 't lag toch niet aan mij? Ik haal even diep adem en besluit niet naar huis te willen zonder een goede druk. Dus wil ik die twee 20/25-ers gaan maken.

Nou even kort en snel mijn relaas afmaken. Bij de eerste krijg ik de kleine drum niet sluitend. De slechts 60 cc vloeistof giert eruit bij het draaien. Dus proces stoppen, licht uit, deksel eraf, opnieuw - lekt weer als een gek. Opnieuw licht uit, enz. enz. Dit tot drie keer toe! Uiteindelijk met slechts weinig lekkende drum proces afmaken... met als resultaat? Toch ergens, bij dat herhaaldelijk drum openen is er licht bij gekomen, waarschijnlijk van lamp boven thermobak. Gevolg: foto verpest.

Tweede en laatste 20/25.

Papiertje ligt onder de koker. 't Is stikke donker, alleen nog op knoppie van het Philips stuurapparaat drukken. En ja hoor, het hele knoppie verdwijnt in het apparaat, komt nog een straal licht uit ook - papiertje opbergen - ontdek dat ik met een schaar dat knoppie kan bedienen - moet dan papier weer op de juiste plaats terugleggen - afijn, jullie begrijpen het zeker wel. 30 minuten later weet ik dat ook dit velletje verpest is. 's Avonds om 23.30 uur ben ik nog een borrel gaan drinken bij Marga.

Kleurvergroten.....

Fluitje van een cent!

Peter van Sprang.

De eerste stappen op het digitale pad

Zoals rond 1980 de eerste stappen werden gezet om zelf foto's af te gaan drukken van kleurnegatieven en dia's, kwam ruim 15 jaar later de digitale fotografie in beeld. In Kroniek 51 (1997) schonken we voor het eerst aandacht aan deze ontwikkeling. Fons Kern was in De Rarekiek de eerste die er serieus mee bezig was. Wat er toen mogelijk was werd opgetekend door redactielid Miranda Vollaard, die bij Fons op bezoek ging.

Als we amateur-fotografie anno 1997 onder de loep nemen kunnen we niet om de digitale fotograaf heen. Wat is dan een beter voorbeeld dan om eens een keer bij Fons Kern op bezoek te gaan.

Vorig jaar is hij echt op gang gekomen met dit medium. Zijn huis bood geen ruimte voor een ouderwetse doka. Hij had behoefte aan een alternatief. Op de jubileumtentoonstelling vielen zijn digitale printen op A2 formaat erg op, maar….. hoe doet hij dat allemaal?

Op dinsdag 18 november jl. zijn we met de redactie op bezoek gegaan bij Fons. Na eerst de prachtige woning bezichtigd te hebben incl. de eigen gemaakte glas-in-lood ramen, zijn we in de "doka" van Fons gedoken.

Deze doka ziet er op z'n zachtst gezegd iets anders uit dan je in eerste instantie zou vermoeden. Geen ontwikkelaar, geen fixeer, nee zelfs geen vergroter staat er in zijn "doka". Alleen een bureau met PC is alles wat hij nodig heeft. Maar hoe dit werkt leest u verderop.

Volgens Fons' voorspelling gaat 95% van de (amateur)fotografen digitaal werken. Fotozaken zouden daarop in moeten spelen om de mogelijkheden voor hen te vergroten.

De met een "ouderwetse" camera (Olympus OM 4) gemaakte foto's worden door de fotohandelaar overgezet op een cd-rom, waar zo'n 100 foto's (negatieven) op kunnen. De prijs hiervan is ongeveer fl 1,50 per foto, en een cd-rom kost zelf fl 15,- Per negatief is zo'n 6 MB opslagruimte vereist, vandaar dat het niet op een normale diskette bewaard kan worden.

Bewerkte negatieven kunnen bewaard worden op een zgn. ZIP schijfje met 100 MB opslagruimte.

Fons maakt (nog) geen gebruik van een digitale camera omdat deze te duur is en nog te weinig kwaliteit levert. Nadat Photoshop opgestart is kan de cd-rom met foto's bekeken worden. Het oproepen van een foto op het volledige beeldscherm kost minder dan 30 seconden tijd. Links in beeld verschijnt een menu, waar d.m.v. verschillende ikoontjes verschillende bewerkingen te realiseren zijn. Enige toepassingen zijn:

- kleur aanpassen
- van afdruk naar negatief
- de lichtinval veranderen
- diverse lichtsoorten, bv. spotlicht
- draaien, in- en uitzoomen
- contrast en licht/donker wijzigen
- gummen, kleur toevoegen
- onderdelen verzetten (b.v. paaltje)
- filters toevoegen (ook trucjes)

Maar ook het wegwerken van storende elementen b.v. witte lucht kan binnen een heel korte tijd gerealiseerd worden. Ook het scherper maken van onscherpe beelden, b.v. letters, is mogelijk.

De afdrukkosten zijn ongeveer: per vel papier van 40x60 cm.: papier fl. 7.-, inkt fl. 13.- Het printen neemt ongeveer een half uur in beslag.

Alle mogelijkheden van dit programma zijn door Fons nog niet bekeken, omdat dit zeer uitgebreid is. Er zit ook nog een dik instruktieboek bij.

Helaas was de printer in reparatie, zodat we geen direct resultaat van het programma konden zien.

Hoe dan ook, de mogelijkheden van deze "doka" zijn onbegrensd. Het is een lust om erin te kunnen werken.

Miranda Vollaard

50 jaar in foto's

Rechterpagina:

Boven: Rob Broere was behalve een uitstekend mentor ook een geweldig entertainer met de Robocomca, een polaroid-achtige camera, een prijs uitreikend en als Sinterklaas.

Midden: beeldjeswinnaars Joep Luijckx, Theo Mastenbroek en Bov Pater.

Onder: Aad en Cor Campfens gaven een historisch overzicht van hun fotowerk en vertelden over 40 jaar wel en wee bij De Rarekiek.

Van de clubactiviteiten uit de eerste 10 jaar zijn weinig foto's bekend.
Pas vanaf de opening van het clubhuis aan de Nieuwstraat in 1967 werd druk gefotografeerd.
Van deze opening werd gebruik gemaakt om Aad Campfens (links) en Jan Zandstra (midden) het erelidmaatschap van de club toe te kennen wegens hun grote verdiensten. Ook Rob Broere werd tot erelid benoemd.

Boven: Feesten zat er al vroeg in, er was ruimte voor een dansje en de mosselen waren prima (Ad Smallegange, Rob Broere en Marga Jessurun.

Rechts: Wim Noordhoek fotograferend in 1964 vanaf het dak van de Renault 4 van Kees Hoogenboom.

Een clubtentoonstelling in de zomer van 1980 in de oude toonzaal van de Emgo aan het eind van het Zandpad - tijdens de braderie - trok duizenden bezoekers. Een betere locatie was niet denkbaar.

In 2003 gingen negen Rarekiekers naar Berlijn. Wim Weeda, Ton van der Laan, Sue Goldberg, Martien van Rossen, Jos de Beer, Annemarie Vermaat, Emma Mijs, Joep Luijckx en Ted Servaas hadden het daar prima naar hun zin.

We waren op bezoek bij Diaclub Dialoog in Zuthpen i.v.m. een uitwisseling in 2005 (linksboven)

Samen met AFV Rotterdam hadden we een tentoonstelling in het Oude Raadhuis in Spijkenisse (rechtsboven)

In januari 1991 besprak Kees Tillema het ingezonden werk voor de beeldjes. Hij was streng, rechtvaardig en kon het goed uitleggen. We hebben nog onze oude luie stoelen en presenteren nog aan de lange kant van het clubhuis.(links).

Een kleine twintig jaar geleden gaf Gijs van Gent een workshop tabletop en stilleven fotografie in Galerie Mandala Ei van Joep Luijckx.

De diafilms die door de deelnemers werden gebruikt werden aan het eind van de middag door hem ontwikkeld in een grote tank. Hierna werden de films ingeraamd.

's Avonds werden de resultaten besproken

Beeldbepalende leden

Door de jaren heen heeft De Rarekiek een aantal leden gehad die sterk bijgedragen hebben aan de ontwikkeling van de club. Sommigen zijn helaas overleden. Het leek ons een goed idee in deze jubileumkroniek aan die mensen wat extra aandacht te schenken.

Marga Jessurun

Marga Jessurun werd lid van de diaclub in 1960. In 1967 werd zij voorzitter van De Rarekiek, een functie die zij tien jaar bekleedde. Bij haar aftreden werd haar het erelidmaatschap toegekend.
Zij was een geweldig mensenfotograaf, vooral in zwart-wit. Met een serie van deze foto's werd zij als eerste vrouw in 1970 toegelaten tot de bondsmeesterklasse groep van de Fotobond.
Later, in kleur, legde ze zich meer toe op fotografie van natuur en het Franse platteland. Zij had diverse grote tentoonstellingen. Kort na de opening van haar overzichtstentoonstelling in september 2003 overleed zij. Zij is van heel grote betekenis voor De Rarekiek geweest.

Een van Marga's beste foto's was er een van haar kleindochter Monique.

Jan Zandstra

Jan Zandstra stond zowel aan de wieg van Foto Kring Kiekend Flakkee als de diaclub. Hij had een fotozaak in Sommelsdijk en gaf de mogelijkheid om een doka in te richten voordat de club een eigen clubhuis had. Hij gaf veel technische ondersteuning maar was ook een begenadigd fotograaf. Zijn vriendschap met Wim Noordhoek leverde de club een uitstekend leermeester op.
Voor zijn vele werk voor De Rarekiek werd hem het erelidmaatschap toegekend. Begin jaren '90 sloot hij zijn bekende fotozaak en verhuisde met zijn familie naar Frankrijk waar hij in 2004 overleed.

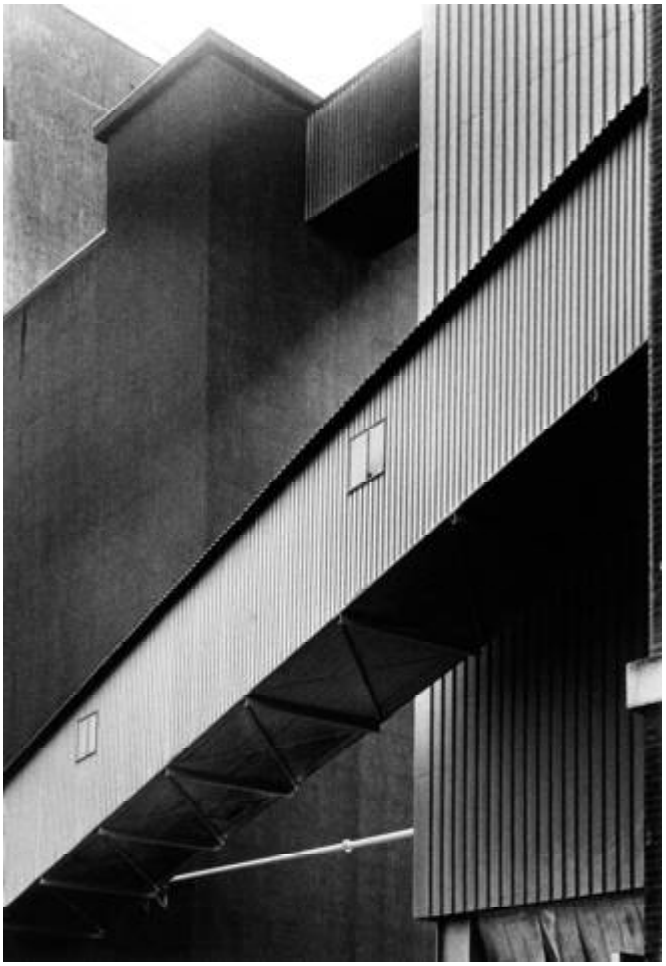

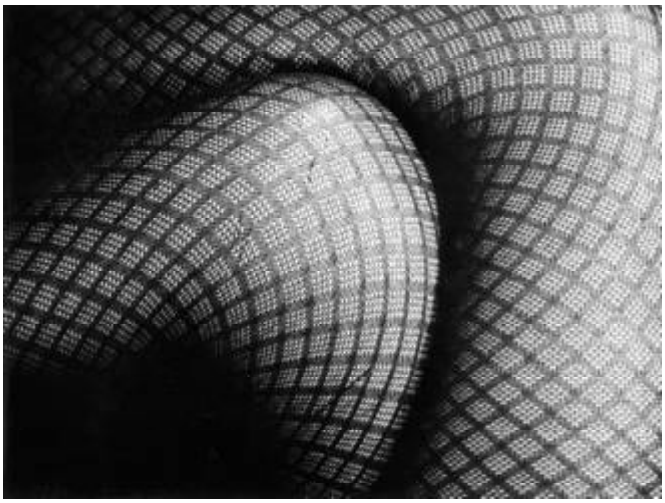
Jan Zandstra ging graag op vakantie in Frankrijk en Spanje en die trips leverden mooie onderwerpen op.

Aad Campfens

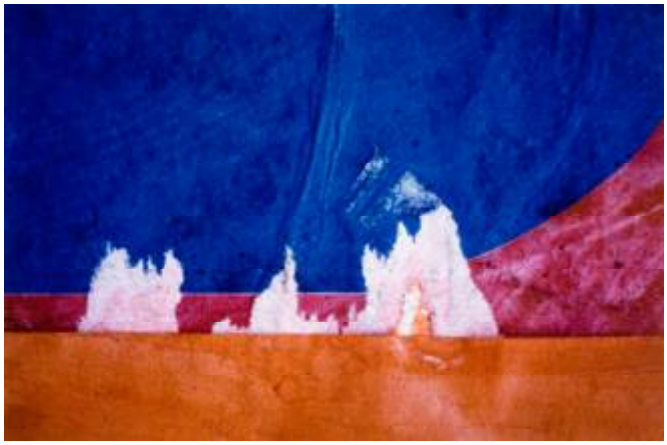
Aad Campfens was een van de oprichters van Foto Kring Kiekend Flakkee in 1957 en een drijvende kracht achter de fusie met de diaclub enkele jaren later. Hij vervulde diverse bestuursfuncties. Voor zijn vele werk om accommodaties geschikt te maken als clubhuis voor de fotoclub werd hem het erelidmaatschap van de club uitgereikt. Zijn passie lag in de zwartwitfotografie van architectuur, vlak en lijnwerking. In latere jaren legde hij zich wat meer toe op pentekeningen. Aad overleed in 2001.

Bob Pater

Bob Pater werd met echtgenote Caty midden jaren '80 lid van De Rarekiek. Hij was een zeer creatief fotograaf met een heel eigen stijl en een engelengeduld als het aankwam op montages in de doka en het maken van composities. Bob overleed in 2000.

De Joepzoeker

Van 1983 t/m 1988 gingen diverse Rarekiekers af en toe een dag of wat naar Parijs, tot wel twee keer toe per jaar. Sommigen namen tent, Apenkreuzer of caravan mee, anderen hadden de voorkeur voor een comfortabel warm bed. Dagelijks waren we op pad om te fotograferen en 's avond zagen we elkaar vaak in een restaurant. Er werd volop gefotografeerd.
Een clublid deed dat anders dan de meeste anderen, zoals veel van zijn fotografie anders is: Joep Luijkcx. Midden jaren '80 introduceerde hij iets nieuws, een constructie met metalen strips, triplex plankjes met spiegels erop en vleugelmoeren om alles te verstellen. Hiermee introduceerde Joep de meest waanzinnige reflecties in zijn beelden. We noemden het apparaat al snel de Joepzoeker.
Terwijl Joep bezig was modern Parijs te weerspiegelen alsof het op water lag, probeerde ik de geïnteresseerde Parijzenaar uit te leggen wat deze Chercheur de Youp allemaal kon.
Het leverde een aantal prachtige beelden op. Een van zijn beelden, zie onder, stond op de voorpagina van het Bondsblad in 1985.

Ton van der Laan

Een zakenman in La Défènse in Parijs loopt door de kantoorcomplexen, zoals gezien door de Joepzoeker

Terugblik en vooruitblik

In deze jubileumkroniek kijken we natuurlijk terug op de afgelopen vijftig jaar. Ook wordt er vooruitgekeken: hoe gaat het verder met de fotografie, "De Rarekiek" en de leden. Het belangrijkst is voor mij de goede sfeer en het geven van commentaar op foto's, opbouwend, met respect, met de bedoeling een ander verder te helpen, uitleg te vragen, je kunnen verwonderen over de blik van de fotograaf, schoonheid ervaren en zo meer. We zijn zo ver gekomen omdat kritiek altijd de foto betreft en niet de maker. De sfeer in ons eigen clubhuis, het derde in die jaren, is ook heel belangrijk geweest. Je kunt na afloop nog gezellig napraten over foto's, of juist over heel andere onderwerpen. Dit eigen clubhuis is van cruciaal belang voor de Rarekiek. Donkere wolken zijn er wat dat betreft zeker. Behouden we ons gebouw, of worden we straks vermalen in de plannen van de gemeente? Het kan ook zijn dat ons belang gezien en begrepen wordt en we tot een oplossing komen. We gaan er in de komende jaren alles aan doen ons belang bij de gemeente duidelijk te maken om zo ons fijne clubhuis te behouden.

Een vast onderdeel in het programma van "De Rarekiek" zijn de "sprekers". Dit zijn fotografen van buitenaf die hun werk laten zien of ons werk komen bespreken. Een heel belangrijke zaak. Hierdoor maak je kennis met fotografie die je zelf niet maakt, zie je heel andere beelden of technieken en word je gestimuleerd jezelf te vernieuwen. In een club is er altijd een vorm van beïnvloeding. Het zien van heel ander werk is van belang om niet allemaal ongeveer hetzelfde te gaan fotograferen. Bij onze club zie je deze beïnvloeding terug in een groot aantal natuur- en reisfoto's en wat minder portret- en journalistieke fotografie. Een aantal leden schuwt het experiment gelukkig niet en komt regelmatig met prachtige verrassende foto's. De verdere digitale ontwikkeling zal nog grote invloed krijgen op de fotografie. De belangstelling neemt sterk toe. Kijk maar naar het groeiend aantal leden. De techniek is niet meer, zoals vroeger, het domein van de (mannelijke) techneut in een klein donker hok. Nee, ook heel veel vrouwen raken ook geboeid door de digitale mogelijkheden, de "digidoka" staat in de woonkamer.

Theo Mastenbroek

Ton Bakker
Heel geboeid door de fotografie, nu niet erg actief in de fotoclub. Werkte graag met middenformaat camera.

Jos de Beer
Jos is bijna 10 jaar lid van de club. Hij fotografeert onder andere graag mensen in hun omgeving.

Jaap Bijsterbosch
Vanaf het begin lid van de fotoclub. Altijd heel actief geweest bij de verbouwingen van de verschillende clubhuizen. Erelid van "De Rarekiek"

Sander Boerman
Is dit jaar lid geworden van De Rarekiek. In zijn foto's laat hij al een goed gevoel voor compositie zien.

Pieter Brederoo
Sinds lange tijd buitenlid en ondersteuner van De Rarekiek. Heeft grote interesse in (de fotografie van) orchideeën.

Cor Campfens
Samen met zijn broer Aad oprichter van de club. Was fotografisch een alleseter, is tegenwoordig wat minder actief. Cor heeft door de jaren veel gedaan voor de inrichting van de drie clubhuizen. Hiervoor is hem het erelidmaatschap toegekend. Cor is een trouw bezoeker van de clubavonden.

Jan Elen
Het zoeken naar schoonheid in de natuur en architectuur, heeft me altijd bezig gehouden. Pas op latere leeftijd kreeg ik een redelijk goede camera ter beschikking. Helaas was er toen al veel aan mij voorbij gegaan. De inhaalslag begon.
Ik moest selecteren en koos voor de essentie van vormen, lijnen en kleuren in het landschap en abstraheer graag bloem en plant tot mijn eigen kunst vorm.

Riet Elen-Doorduyn
Mijn antwoord, op de vraag naar het wat en waarom ik fotografeer, laat zich moeilijk in 50 woorden vangen. In eerste instantie wilde ik de dingen die ik tegenkwam, later terugzien, vasthouden als herinnering.
Het begon meer als registratie, nu zoek ik naar een kunstzinnige weergave, de details en waar mogelijk het abstraheren van mijn waarnemingen.

Sue Goldberg
Door rugzakwandelingen in de "wilderness" van Californië was ik geïnspireerd om te proberen die indrukwekkende ervaringen door te geven aan anderen. Natuur blijft een belangrijke inspiratiebron voor mijn fotografie. Ik ben ook geboeid door het spel van vorm, kleur en sfeer in stadslandschappen.

Kees Hoogenboom
Kees is al meer dan 40 jaar lid van De Rarekiek. Zijn werk is moeilijk in een categorie te stoppen. Hij fotografeert verstilde beelden, soms met een knipoog naar de grafiek waarmee hij zich ook bezig houdt.
Hij kan een discussie over een beeld op de club soms een verfrissende, nieuwe wending geven.

Marc van Houwelingen
Marc fotografeert voornamelijk in de natuur: flora, fauna en landschappen.
"Ik vind het heerlijk om te genieten van al het moois dat de natuur te bieden heeft. Fotografie geeft hieraan een extra dimensie.
De Rarekiek is voor mij een fijne fotoclub waarbinnen ik door andere leden wordt geïnspireerd en van wie ik leer."

Henk de Jong
Is 15 jaar lid van De Rarekiek. Zijn interesses liggen op het gebied van landschap, kleine details daaruit en de combinatie van fotografie en poëzie. Hij mag graag beeld en tekst integreren. Daarnaast maakt Henk fotoreportages

Hilde van Kempen
Is een echte zwart-wit fotografe met oog voor details en compositie. Door een heel drukke baan nu niet actief in de fotoclub.

Fons Kern
Na het gebruikelijke donkerekamerwerk was hij de eerste in "De Rarekiek" die over ging op digitaal, eerst negatieven inscannen maar al snel met de digitale camera. Hij maakt graag foto's in de natuur en weet, met gebruik van de digitale techniek, een heel eigen beeld op groot formaat te creeren.

Jan Keuvelaar
Is in 2006 lid geworden en bleek al snel over een goed gevoel voor compositie en beeld te hebben. Zoekt zijn beelden vooral in de bebouwde wereld, maar ook in de natuur, op zoek naar verrassende kleur- of vormelementen of reflecties.

Danielle Klaverdijk
Werd eind 2005 lid en is nog zoekende naar een eigen stijl. Maakt zowel verstilde beelden als foto's van musici in actie tijdens popconcerten

Peter Kouijzer
Kwam een jaar geleden bij de club en is heel leergierig. Probeert onmiddellijk geleerde lessen in de praktijk te brengen. Zoekt zijn onderwerpen in de eigen omgeving.

Linda van der Kwast
Is bijna vier jaar lid van De Rarekiek. Ze is graag op reis en haar foto's geven een beeld van de interessante zaken die ze daar tegenkomt

Ton van der Laan
Mijn fotografische interesses liggen vooral bij de natuur, vooral in zwart-wit. Ik ben daarin geïnspireerd door Ansel Adams. Daarnaast raak ik steeds meer geboeid door fotografie van mensen en hoop dat ik na de overgang naar digitaal die ik vorig jaar inzette, deze kant wat meer op kan.
Ik ben lid van de natuur-gespreksgroep van de Fotobond: Camera Natura.

Cor Lokker
Cor is al meer dan 20 jaar lid van De Rarekiek. We hebben hem een aantal jaren niet gezien maar dank zij de digitale fotografie is hij helemaal terug. In zijn werk zien we een mix van moderne en oude werelden die hij tegenkomt op zijn reizen.

Angélique van der Loo
Ik ben lid sinds februari 2006. Door de zoeker van mijn digitale spiegelreflexcamera Sony Alpha 100 ontdek ik de wereld met zijn prachtige dieren, bloemen, landschappen en personen en ontstaan er creatieve beelden door het stoeien met camera, compositie en computer. Wat een heerlijke hobby en leuk en leerzaam om te delen met andere Rarekiekers!

Joep Luijckx
Al bijna 35 lid van de club. Schilderen en fotograferen lopen bij hem bijna moeiteloos in elkaar over. Is in staat fotografie op een moderne, schilderkunstige, manier toe te passen.
Hij creëert graag hiervoor zijn eigen beelden en werelden. Ook de natuur trekt hem sterk aan, vooral IJsland waar hij diverse keren geweest is.

Jan Mastenbroek
Was al lid in 1958, stopte kort daarna maar keerde begin jaren '80 terug. Is vooral landschapsfotograaf op middenformaat. We hopen dat zijn start met digitale fotografie hem een nieuwe impuls zal geven.

Theo Mastenbroek
Tijdens het 10-jarig jubileum lid geworden van "De Rarekiek".
Fotografeert naast landschappen en natuur, aangetroffen abstracties Vaak details van gevels, muren e.d. Begonnen met zwart-wit maar de laatste jaren voornamelijk in kleur fotograferend. Vanaf 1976 lid van de gespreksgroep BMK van de fotobond.

Emma Mijs
Emma is op veel vlakken creatief bezig. Komt soms met heel verrassende onverwachte beelden van alledaagse dingen. Geniet van de fotografie van de andere leden.

Willy Mijs
Waarin vind ik mijn inspiratie? Voornamelijk in de natuur, daar zijn zulke mooie beelden te vinden, maar het blijft moeilijk om dat wat je ziet vast te leggen. Vooral het mooie licht dat je ziet. Soms heb je veel verwachtingen van een foto die je gemaakt hebt en valt het resultaat tegen en een ander keer is het andersom. Architectuur vind ik ook wel interes-

sant, maar ik ben absoluut geen stadsmens, dus daar kom ik niet veel. En verder….alles wat ik tegenkom en mooi vind.

Petra Moonen
Is nog niet lang lid van de club en is druk bezig de techniek onder de knie te krijgen en haar weg in de fotografie te vinden.

Caty Pater
Oud-voorzitter en erelid van de fotoclub. Werkte zowel in kleur als in zwart-wit. Heeft een heel moderne kijk op de fotografie en maakt herkenbare, "eigen" beelden. Ze is nu niet meer fotografisch actief maar maakt beelden en schildert.

Jaap Peeman
De (amateur) fotograaf en liefhebber / jaap peeman / 1951 / middelharnis / opleiding bouw / beroep bouwkundige bij architectenbureau partitio / aspirant bmk 2007 / amateur-fotograaf sinds 1974 / vroeger veel landschapswerk in zwart-wit / nu kleur en lekker raw photoshoppen / zend in voor fiap / prachtige hobby

Krijn van Putten
Krijn is inmiddels 20 jaar lid van De Rarekiek. Krijn was vooral een mensenfotograaf op zoek naar humor, ontroering, spanning. Heel bijzonder was een serie van 20 ongewone bruidsfoto's, die hij in een verzorgingshuis maakte. Krijn is tegenwoordig fotografisch wat minder actief.

Ron van Riet
Ron is de originele ontwerper van de website zoals we die bij De Rarekiek hebben. Zijn fotografie, zoals we die kennen, werd vooral op reis gemaakt. Door een druk bestaan zien we hem niet vaak op de club.

Martien van Rossen
In 1996 ben ik lid geworden van fotoclub de Rarekiek. Wat begon met fotografie op vakanties en trouwreportages voor vrienden groeide uit tot een fascinerende hobby waar ik tot de dag van vandaag veel plezier aan beleef. Nu ik digitaal ben gaan fotograferen hoop ik deze hobby verder te ontwikkelen.

Bram Schrier
Is vooral actief in de Vereniging Natuur en Landschap Goeree-Overflakkee. Fotografisch ligt zijn interesse vooral in de natuur, die hij lokaal maar ook op verre reizen vastlegt.

Wilma Schrier
Geínspireerd door de fotocursussen van Theo Mastenbroek werd zij 12 jaar geleden lid van de club. Zij heeft haar weg inmiddels gevonden en fotografeert graag mensen op de reizen die ze met haar man Bram maakt. Diverse van deze foto's zijn in de prijzen gevallen.

Ted Servaas
Waarom fotografie?? Fotograferen is voor mij het steeds weer zoeken naar mooie beelden. Om die vast te leggen en de keuze te maken hoe ik het beeld wil hebben, dat is en blijft telkens weer een grote uitdaging. Bij deze zoektocht, de spanning: "Is het me gelukt vast te leggen wat ik heb gezien?" en, last but not least,: "Wat vinden anderen van mijn werk?", is de fotoclub, waar veel kennis aanwezig is, een fantastisch klankbord. De leden stimuleren elkaar op deze manier tot mooie prestaties.

Peter van Sprang
Peter is inmiddels ongeveer 40 jaar lid. Begon met dia's en natuurfotografie maar fotografeert de laatste jaren de mensen die hij op reis tegenkomt en ook de kunstzinnige abstracties die zich overal aanbieden. Drukte zelf zijn kleurenfoto's maar is bezig met de omschakeling naar digitaal.

Leen Stolk
Zoals de meesten op de club wel weten wandel ik graag, hierbij kom ik soms leuke beelden tegen die ik dan vast wil leggen. Dit lukt de wandelaar in mij niet altijd even goed omdat ik me de tijd niet gun, in Apeldoorn lukte het soms wel.

Corrie Venant
Mijn fotografische interesse is eigenlijk onbegrensd. Als ik onderweg ben zie ik soms dingen die ik graag zou willen fotograferen maar dan heb ik mijn camera niet mee. Dat werkt frustrerend want IK moet het hebben van momenten.
Als ik moet gaan kijken en nog eens kijken en ook nog eens van alle kanten dan is het moment weg en dat is juist waar het bij mij om gaat: Het Moment. Sinds ik lid ben van de Rarekiek heb ik veel bijgeleerd en vind het leuk om naar het werk van anderen te kijken en te leren.

Nell Verhoef
Nell is erg betrokken bij de ontwikkelingen op Goeree-Overflakkee en ook de teloorgang van veel mooi erfgoed. Is een trouwe bezoeker van de clubavonden maar fotografisch momenteel wat minder actief.

Annemarie Vermaat
Fotograferen was en is nog steeds een extra geheugen, ofwel reserve voor alle mooie momenten die je via het beeld probeert te vangen. Het vasthouden van herinneringen, gebeurtenissen of gewoon een mooie dag, een mooi moment, een mooie lucht.
En dan het delen daarvan. Genieten van mooie dingen en het delen daarvan is opnieuw genieten. Herkauwen. En ook weer het genieten van het "eureka" moment, op het moment dat je de sluiter indrukt, en je hebt wat je wilde.

Liesbeth van Vliet
Opgegroeid en gespeeld in de polder Westplaat-Buitengronden, Sommelsdijk. Liefst ben ik buiten en ben dol op macro zoals ijsstructuren, kikkerdril, paddenstoelen maar ook wolkenluchten, en abstracte natuur.
Ik wil nog veel leren en haal mijn inspiratie dan ook uit de jonge en oude talenten van de Rarekiek en NFG.

Jan Voogd
Werd in 1990 lid en verhuisde mede hiervoor naar Sommelsdijk. Drukte zelf uitstekend kleur van negatief en dia.
Heeft een geweldig gevoel voor kleurcomposities. Is net als Peter en Jan bezig met de omschakeling naar digitaal.

André de Vos
Combineert zijn grote passie, het duiken, met de onderwaterfotografie. Is ook duikinstructeur. Op dit moment is hij niet actief in "De Rarekiek"

Arjen Weeda
Mijn fotografische interesse ligt bij het fotograferen van landschap, liefst op Goeree-Overflakkee. Op pad met de camera en even geen andere dingen aan mijn hoofd, geweldig!
Ik wil graag mijn kennis m.b.t. fotografie verder ontwikkelen, en dat is de reden dat ik lid ben geworden van FC De Rarekiek. Veel kijken naar werk van anderen en vooral naar het commentaar luisteren dat daar op gegeven word, ontzettend interessant!

Wim Weeda
Fotograferen doe ik op gevoel zonder vooropgesteld plan. In kleur veelal landschappen, architectuur, bloemen e.d.
Mijn voorkeur gaat uit naar zwart-wit. Dit doe ik zo beeldend mogelijk,een stevige bewerking ga ik niet uit de weg.
Fotografie beschouw ik dan ook als een vorm van kunst. Daarom vind ik ook dat mijn foto's door een ruim publiek bekeken moeten worden d.m.v.exposities en publicaties.

Gertjan de Zoete
'Schrijven met licht' is de ultieme uitdaging voor Gertjan de Zoete. Zijn doordachte composities hebben het liefst natuur als onderwerp.
"Ik fotografeer natuur en landschappen in verschillende werelddelen. Ben in 1972 besmet geraakt met het fotovirus.
De laatste jaren is het onaangetaste landschap mijn favoriete onderwerp. Ik zoek vooral naar ordening en ritmiek in de chaos die natuur heet".

Henk Zweers
Uren, dagen in een schuilhut zitten voor een Zwarte Wouw of gewoon een Koolmees. Altijd op zoek naar een betere compositie en hopelijk actie.
Favoriete stekken zijn IJsland, Extremadura en Spitsbergen. Verlanglijstje: Alaska en Vuurland. Maar ook blij met inspiratie van "Anderen", zoals Hazelhoff, Adams en Brandenburg en vele NFG-ers en Rarekiekers!

Hoe sluit je een bijzondere Rarekiek Kroniek zoals deze af? Met een sluiter, zoals we wel vaker doen. Het is een bijzondere sluiter geworden, waarin wat gefilosofeerd wordt over de toekomst van de fotografie en de fotoclub. Annemarie Vermaat vulde dit op haar eigen, wijze manier in.

Het meest belangrijke instrument voor de fotografie zal nooit veranderen en dat is en blijft "het oog".

Toekomst

2057, het is vrijdagavond, club avond, we loggen in, Ton en Sue vanuit America, sommigen vanuit huis en sommigen in de club. Er staat een groot door-zichtig scherm, beelden van Theo verschijnen op het scherm. Marc tekent met zn vinger op het scherm en het stukkie eraf ziet er inderdaad beter uit.

